

# משניות סדר נזיקים

על פי מהדורת הרב דוד אלטאראס ז"ל  
שהודפס בשנת ה'תק"ע בעיר פיסא

פה ירושלים יע"א  
שנת ציון במשפט תפדה לפ"ק



הוצאת חטף-סגול

2024

הובא לדפוס באמצעות  $\text{\LaTeX}$  ע"י שמעון מונטגיו

תפלת ר' נחוניא בן הקנה שחייב לאומרה כל הנכנס לבית המדרש ללמוד  
יהי רצון מלפניך יי אלהי שלא יאָרע דְבַר תְּקֻלָּה עַל יְדֵי וְלֹא אֶכְשֶׁל  
בְּדַבֵּר הִלְכָּה וַיִּשְׁמַח בִּי חֲבִירִי וְלֹא אֹמֵר עַל טְהוֹר טָמֵא וְלֹא עַל  
טָמֵא טְהוֹר וְלֹא עַל מִתֵּר אֶסוּר וְלֹא עַל אֶסוּר מִתֵּר וְלֹא יִכְשְׁלוּ חֲבִירֵי  
בְּדַבֵּר הִלְכָּה וְאַשְׁמַח בָּהֶם:

והאר"י צוק"ל היה אומר אחר תפלה זו שני פסוקים אלו

כִּי יִי יִתֵּן חֲכָמָה מִפִּי דַעַת וְתְבוּנָה:  
גַּל עֵינֵי וְאַבִּיטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ:

## קודם הלימוד

כתוב בספר תוצאות חיים כשפותח הספר ללמוד בו יאמר

הִנְנִי רוֹצֶה לְלַמֹּד כְּדֵי שְׂבִיאוֹנִי תִלְמוּד זֶה לִידי מַעֲשֶׂה וְלִידי מִדּוֹת  
יִשְׁרוֹת וְלִידי יְדִיעַת הַתּוֹרָה וְהִרְיֵנִי עוֹשֶׂה לְשֵׁם יְחִיד קֹדֶשׁא בְּרִיךְ  
הוא וּשְׂכִינְתִּיה בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוּ וְיֵהִי נֹעַם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ וּמַעֲשֶׂה  
יְדִינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֶׂה יְדִינוּ כּוֹנֵנָהוּ:

## משניות סדר נזיקים

יש בו י' מסכתות וזהו סדורן

א בבא קמא י פרקים ב בבא מציעא י פרקים  
ג בבא בתרא י פרקים ד סנהדרין יא פרקים ה מכות  
ג פרקים ו שבועות ח פרקים ז עדויות ח פרקים ח ע"ז  
ה פרקים ט אבות ו פרקים י הוריות ג פרקים  
בין הכל ע"ד פרקים:

ויש שמסדרים אחר שבועות ע"ז ואחר כך הוריות  
ואתר כל אבות ולבסוף עדויות

ושניהם ניתנו מרועה אחד

# מסכת בבא קמא

פרק א

אֲרֶבֶּעָה אַבּוֹת נִזְקִין הַשּׁוֹר וְהַבּוֹר וְהַמִּבְעָה וְהַהֲבֵיעַר לֹא הָרִי הַשּׁוֹר כַּהֲרִי הַמִּבְעָה וְלֹא הָרִי הַמִּבְעָה כַּהֲרִי הַשּׁוֹר וְלֹא זֶה וְזֶה שֵׁישׁ בָּהֶן רוּחַ חַיִּים כַּהֲרִי הָאֵשׁ שָׁאִין בּוֹ רוּחַ חַיִּים וְלֹא זֶה וְזֶה שֶׁדֶּרֶכָּן לִילֵךְ וְלִהְזִיק כַּהֲרִי הַבּוֹר שָׁאִין דֶּרֶכּוֹ לִילֵךְ וְלִהְזִיק הַצֵּד הַשּׁוֹה שֶׁבָּהֶן שֶׁדֶּרֶכָּן לִהְזִיק וְשִׁמִּירְתָּן עָלֶיךָ וּכְשֶׁהִזִּיק חָב הַמִּזִּיק לְשֵׁלֶם תְּשַׁלּוּמֵי נֶזֶק בְּמִיטֵב הָאָרֶץ:

ב כָּל שֶׁחֲבַתִּי בְּשִׁמִּירְתּוֹ הַכְּשֵׁרְתִי אֶת נֶזְקוֹ הַכְּשֵׁרְתִי בְּמַקְצֵת נֶזְקוֹ חֲבַתִּי בְּתַשְׁלוּמֵי נֶזְקוֹ כִּפְּהֶכָּשֶׁר כָּל נֶזְקוֹ נִכְסִים שָׁאִין בָּהֶן מַעֲלָה נִכְסִים שֶׁל בְּנֵי בְרִית נִכְסִים הַמְּיוֹחָדִים (וּבְכָל מְקוֹם) חוּץ מִרְשׁוֹת הַמְּיוֹחָדֶת לַמִּזִּיק וּרְשׁוֹת הַנֶּזֶק וְהַמִּזִּיק וּכְשֶׁהִזִּיק חָב הַמִּזִּיק לְשֵׁלֶם תְּשַׁלּוּמֵי נֶזֶק בְּמִיטֵב הָאָרֶץ:

ג שׁוֹם כֶּסֶף וְשׁוֹה כֶּסֶף בְּפָנֵי בֵּית דִּין וְעַל פִּי עֲדִים בְּנֵי חוּרִין וּבְנֵי בְרִית וְהַנָּשִׁים בְּכֻלָּל הַנֶּזֶק וְהַנֶּזֶק וְהַמִּזִּיק בְּתַשְׁלוּמֵי:

ד חֲמִשָּׁה תַּמִּין וְחֲמִשָּׁה מוֹעֲדִין הַבְּהֵמָה אֵינָה מוֹעֲדֶת לֹא לִגְח וְלֹא לְגוֹף וְלֹא לְשׁוֹךְ וְלֹא לְרִבּוּץ וְלֹא לְבַעוֹט הַשֵּׁן מוֹעֵד לֶאֱכֹל אֶת הָרְאוּי לָהּ הָרֶגֶל מוֹעֲדֶת לְשִׁבּוֹר

בְּדֶרֶךְ הַלּוּכָהּ וְשׁוֹר הַמוּעֵד וְשׁוֹר הַמְּזִיק בְּרִשּׁוֹת הַנֶּזֶק וְהָאָדָם הַזֹּאֵב וְהָאֵרִי וְהַדּוֹב וְהַנֶּמֶר וְהַבְּרָדִלָּס וְהַנֶּחֱשׁ הָרִי אֵלּוּ מוּעָדִין רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר בְּזֶמֶן שֶׁהֵן בְּנֵי תַרְבוֹת אֵינָן מוּעָדִין וְהַנֶּחֱשׁ מוּעָד לְעוֹלָם מֵה בֵּין תָּם לְמוּעֵד (אֶלָּא) שֶׁהֵתָם מְשִׁלִּים חֲצִי נֶזֶק מְגוּפוֹ וְמוּעֵד מְשִׁלִּים נֶזֶק שְׁלֵם מִן הָעֲלִיָּה:

יום יד

פרק ב

כִּיצַד הָרֶגֶל מוּעֵדֶת לְשִׁבּוֹר בְּדֶרֶךְ הַלּוּכָהּ הַבֶּהֱמָה מוּעֵדֶת לְהִלֵּךְ בְּדֶרֶכָּהּ וּלְשִׁבּוֹר הֵיתָה מִבְּעֻטָּת אוֹ שֶׁהָיוּ צָרוּרוֹת מִנִּתְזִין מִתַּחַת רִגְלֶיהָ וְשִׁבְרָה אֶת הַכְּלִים מְשִׁלִּים חֲצִי נֶזֶק דָּרְסָה עַל הַכְּלִי וְשִׁבְרָתוֹ וְנָפַל עַל כְּלִי אֲחֵר וְשִׁבְרוֹ עַל הָרֹאשׁוֹן מְשִׁלִּים נֶזֶק שְׁלֵם וְעַל הָאֲחֵרוֹן מְשִׁלִּים חֲצִי נֶזֶק הַתִּרְנָגוּלִים מוּעָדִין לְהִלֵּךְ בְּדֶרֶכָּן וּלְשִׁבּוֹר הָיָה דָּלִיל קָשׁוֹר בְּרִגְלָיו אוֹ שֶׁהָיָה מֵהֵדֵס וְשִׁבְרָ אֶת הַכְּלִים מְשִׁלִּים חֲצִי נֶזֶק:

<sup>ב</sup> כִּיצַד הַשֵּׁן מוּעֵדֶת לְאָכּוֹל אֶת הָרֹאשׁוֹ לָהּ הַבֶּהֱמָה מוּעֵדֶת לְאָכּוֹל פִּירוֹת וִירְקוֹת אֹכְלָה כְּסוּת אוֹ כְּלִים מְשִׁלִּים חֲצִי נֶזֶק בִּמָּה דְּבָרִים אֲמוּרִים בְּרִשּׁוֹת הַנֶּזֶק אֲבָל בְּרִשּׁוֹת הָרִבִּים פָּטוֹר וְאִם נִהְיִיתָ מְשִׁלִּים מֵה שְׁנֵהֲנִיתָ כִּיצַד (מְשִׁלִּים) מֵה שְׁנֵהֲנִיתָ אֹכְלָה מִתּוֹךְ הָרִחְבָּה מְשִׁלִּים מֵה שְׁנֵהֲנִיתָ מִצְדֵי הָרִחְבָּה מְשִׁלִּים מֵה שֶׁהִזִּיקָה מִפֶּתַח

הַחֲנוּת (מְשַׁלֵּם) מֵה שְׁנֵהֲנִית • מִתּוֹךְ הַחֲנוּת (מְשַׁלֵּם) מֵה  
שֶׁהִזִּיקָה:

א הַכֶּלֶב וְהַגָּדִי שֶׁקִּפְצוּ מֵרֹאשׁ הַגֶּגֶר • וְשִׁבְרוּ אֶת הַכֵּלִים •  
מְשַׁלֵּם גֵּזֶק שָׁלֵם • מִפְּנֵי שֶׁהֵן מוֹעֲדִין • הַכֶּלֶב שֶׁנִּטַּל הַחֲרָרָה  
וְהַלֵּךְ לַגָּדִישׁ • אֲכַל הַחֲרָרָה וְהַדְּלִיק הַגָּדִישׁ • עַל הַחֲרָרָה  
מְשַׁלֵּם גֵּזֶק שָׁלֵם • וְעַל הַגָּדִישׁ מְשַׁלֵּם חֲצֵי גֵּזֶק:

ד אֵיזָה הוּא תָם • וְאֵיזָה הוּא מוֹעֵד • מוֹעֵד כָּל שֶׁהֵעִידוּ בּוֹ  
שְׁלֹשָׁה יָמִים • וְתָם מְשִׁיחִזּוֹר בּוֹ שְׁלֹשָׁה יָמִים • דְּבָרֵי רַבִּי  
יְהוּדָה • רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר מוֹעֵד שֶׁהֵעִידוּ בּוֹ שְׁלֹשׁ פְּעָמִים •  
וְתָם כָּל שִׁיְהוּ הַתִּינוּקוֹת מִמֶּשֶׁמְשִׁין בּוֹ וְאֵינוּ נוֹגְחִין:

ה שׁוֹר הַמִּזִּיק בְּרִשּׁוֹת הַנֶּזֶק בִּיצֵד • נִגַּח • נִגְף • נִשְׁךְ • רִבְצֵן •  
בַּעֲט • בְּרִשּׁוֹת הָרִבִּים • מְשַׁלֵּם חֲצֵי גֵּזֶק • בְּרִשּׁוֹת הַנֶּזֶק •  
רַבִּי טַרְפוֹן אוֹמֵר גֵּזֶק שָׁלֵם • וְחֲכָמִים אוֹמְרִים חֲצֵי גֵּזֶק •  
אָמַר לָהֶם רַבִּי טַרְפוֹן וּמָה אִם בְּמָקוֹם שֶׁהִקְלָ עַל הַשֵּׁן  
וְעַל הָרֶגֶל בְּרִשּׁוֹת הָרִבִּים שֶׁהוּא פָּטוֹר • הַחֲמִיר עָלֵיהֶם  
בְּרִשּׁוֹת הַנֶּזֶק לְשַׁלֵּם גֵּזֶק שָׁלֵם • מָקוֹם שֶׁהַחֲמִיר עַל הַקֶּרֶן  
בְּרִשּׁוֹת הָרִבִּים • לְשַׁלֵּם חֲצֵי גֵּזֶק • אֵינוּ דִין שֶׁנִּחְמִיר עָלֶיהָ  
בְּרִשּׁוֹת הַנֶּזֶק לְשַׁלֵּם גֵּזֶק שָׁלֵם • אָמְרוּ לוֹ דִּין לָבֵא מִן הַדִּין  
לִהְיוֹת כְּנֶדוֹן • מֵה בְּרִשּׁוֹת הָרִבִּים חֲצֵי גֵּזֶק • אִם בְּרִשּׁוֹת  
הַנֶּזֶק חֲצֵי גֵּזֶק • אָמַר לָהֶם אֲנִי לֹא אֶדּוֹן קֶרֶן מִקֶּרֶן • אֲנִי אֶדּוֹן  
קֶרֶן מִרְגֶּל • וּמָה אִם בְּמָקוֹם שֶׁהִקְלָ עַל הַשֵּׁן וְעַל הָרֶגֶל  
בְּרִשּׁוֹת הָרִבִּים • הַחֲמִיר בְּקֶרֶן • מָקוֹם שֶׁהַחֲמִיר עַל הַשֵּׁן

וְעַל הָרֶגֶל בְּרִשּׁוֹת הַנֶּזֶק־ אֵינוֹ דִּין שְׁנַחֲמִיר בְּקָרָן־ אָמְרוּ  
לֹא דִיּוֹ לָבֹא מִן הַדִּין לַהֲיֹת כְּגֹדֶן־ מֵה בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים חֲצִי  
נֶזֶק אֶף בְּרִשּׁוֹת הַנֶּזֶק חֲצִי נֶזֶק:

<sup>א</sup> אָדָם מוּעָד לְעוֹלָם בֵּין שׁוֹגֵג־ בֵּין מְזִיד־ בֵּין עֵר־ בֵּין יָשׁוּן־  
סָמָא אֶת עֵין חֲבִירוֹ וְשִׁבֵּר אֶת הַכֵּלִים־ מְשַׁלֵּם נֶזֶק שְׁלֵם:

### פרק ג

הַמַּנִּיחַ אֶת הַכֹּד בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים־ וּבֹא אַחֵר וְנִתְקַל בָּהּ־  
וְשִׁבֵּרָה פְטוֹר־ וְאִם הוּזַק בָּהּ בְּעַל הַחֲבִית חֵיב  
בְּנִזְקוֹ־ נִשְׁבְּרָה כְּדוֹ בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים־ וְהַחֲלַק אֶחָד בְּמִים־  
אוֹ שְׁלָקָה בְּחֶרְסִיָּה חֵיב־ רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר בְּמִתְכַּוֵּן חֵיב־  
בְּאֵינוֹ מִתְכַּוֵּן פְטוֹר:

<sup>ב</sup> הַשּׁוֹפֵךְ מִים בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים וְהוּזַק בָּהֶן אַחֵר־ חֵיב  
בְּנִזְקוֹ־ הַמַּצְנִיעַ אֶת הַקּוֹץ וְאֶת הַזְּכוּכִית־ וְהַגֹּדֵר אֶת גְּדֵרֹו־  
בְּקוֹצִים־ וְגֵדֵר שֶׁנֶּפֶל לְרִשּׁוֹת הָרַבִּים־ וְהִזְקוּ בָּהֶן אַחֵרִים־  
חֵיב בְּנִזְקוֹ:

<sup>ג</sup> הַמוֹצִיא אֶת תְּבִנּוֹ וְאֶת קֶשׁוֹ לְרִשּׁוֹת הָרַבִּים לְזָבִלִים־  
וְהוּזַק בָּהֶן אַחֵר־ חֵיב בְּנִזְקוֹ־ וְכָל הַקּוֹדֵם בָּהֶן זָכָה־ רֶבֶן  
שֶׁמַּעֲזוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר כָּל הַמִּקְלָקְלִין בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים  
וְהִזְקוּ־ חֵיבִין לְשֵׁלֶם־ וְכָל הַקּוֹדֵם בָּהֶן זָכָה־ הַהוֹפֵךְ אֶת  
הַגָּלָל בְּרִשּׁוֹת הָרַבִּים־ וְהוּזַק בָּהֶן אַחֵר־ חֵיב בְּנִזְקוֹ:

י שְׁנֵי קְדָרִין שֶׁהָיוּ מְהַלְכִין זֶה אַחֵר זֶה וְנִתְקַל הָרִאשׁוֹן  
וְנִפְלָ וְנִתְקַל הַשֵּׁנִי בְּרִאשׁוֹן חֵיב בְּגִזְקֵי שְׁנֵי:

ה זֶה בָּא בְּחִבִּיתוֹ וְזֶה בָּא בְּקוֹרְתּוֹ נִשְׁבְּרָה כְּדוֹ שֶׁל זֶה  
בְּקוֹרְתּוֹ שֶׁל זֶה פָּטוּר שְׁלֵזָה רְשׁוּת לְהֵלֶךְ וְלֵזָה רְשׁוּת  
לְהֵלֶךְ הִיָּה בְּעַל קוֹרָה רִאשׁוֹן וּבְעַל חִבִּית אַחֲרוֹן נִשְׁבְּרָה  
חִבִּית בְּקוֹרָה פָּטוּר בְּעַל הַקוֹרָה וְאִם עָמַד בְּעַל הַקוֹרָה  
חֵיב וְאִם אָמַר לְבַעַל חִבִּית עָמַד פָּטוּר הִיָּה בְּעַל חִבִּית  
רִאשׁוֹן וּבְעַל קוֹרָה אַחֲרוֹן נִשְׁבְּרָה חִבִּית בְּקוֹרָה חֵיב  
וְאִם עָמַד בְּעַל חִבִּית פָּטוּר וְאִם אָמַר לְבַעַל קוֹרָה עָמַד  
חֵיב וְכֵן זֶה בָּא בְּגִזְקוֹ וְזֶה בְּפִשְׁתָּנוֹ:

י שְׁנַיִם שֶׁהָיוּ מְהַלְכִין בְּרִשְׁוֹת הָרַבִּים אֶחָד רָץ וְאֶחָד  
מְהַלֵּךְ אוֹ שֶׁהָיוּ שְׁנֵיהֶם רָצִים וְהִזִּיקוּ זֶה אֶת זֶה שְׁנֵיהֶם  
פָּטוּרִין:

י הַמְּבַקֵּעַ בְּרִשְׁוֹת הַיָּחִיד וְהִזִּיק בְּרִשְׁוֹת הָרַבִּים בְּרִשְׁוֹת  
הָרַבִּים וְהִזִּיק בְּרִשְׁוֹת הַיָּחִיד בְּרִשְׁוֹת הַיָּחִיד וְהִזִּיק  
בְּרִשְׁוֹת הַיָּחִיד אַחֵר חֵיב:

ח שְׁנֵי שְׁוֹרִים תָּמִים שֶׁחִבְּלוּ זֶה אֶת זֶה מְשַׁלְמִים בַּמּוֹתֵר  
חֲצִי גִזְק שְׁנֵיהֶם מוּעָדִים מְשַׁלְמִים בַּמּוֹתֵר גִּזְק שְׁלָם  
אֶחָד תָּם וְאֶחָד מוּעָד מוּעָד בְּתָם מְשַׁלֵּם בַּמּוֹתֵר גִּזְק  
שְׁלָם תָּם בַּמוּעָד מְשַׁלֵּם בַּמּוֹתֵר חֲצִי גִזְק וְכֵן שְׁנֵי אֲנָשִׁים  
שֶׁחִבְּלוּ זֶה בְּזֶה מְשַׁלְמִים בַּמּוֹתֵר גִּזְק שְׁלָם אָדָם בַּמוּעָד  
וּמוּעָד בְּאָדָם מְשַׁלֵּם בַּמּוֹתֵר גִּזְק שְׁלָם אָדָם בְּתָם וְתָם

בְּאָדָם. אָדָם בְּתָם מְשִׁלֵּם בַּמּוֹתֵר נֶזֶק שְׁלֵם. תָּם בְּאָדָם  
מְשִׁלֵּם בַּמּוֹתֵר חֲצִי נֶזֶק. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר אִף תָּם שְׁחָבַל  
בְּאָדָם. מְשִׁלֵּם בַּמּוֹתֵר נֶזֶק שְׁלֵם:

<sup>ט</sup> שׁוֹר שָׁוָה מָנָה שֶׁנֶּגַח שׁוֹר שָׁוָה מֵאֲתִים. וְאֵין הַנִּבְלָה  
יָפָה כָּלוּם. נוֹטֵל אֶת הַשׁוֹר. שׁוֹר שָׁוָה מֵאֲתִים שֶׁנֶּגַח שׁוֹר  
שָׁוָה מֵאֲתִים. וְאֵין הַנִּבְלָה יָפָה כָּלוּם. אָמַר רַבִּי מֵאִיר עַל  
זֶה נֶאֱמַר וּמָכְרוּ אֶת הַשׁוֹר הַחַי וְחָצוּ אֶת כֶּסֶף. אָמַר  
לֹא רַבִּי יְהוּדָה וְכֵן הִלְכָה. קִיַּמְתָּ וּמָכְרוּ אֶת הַשׁוֹר הַחַי  
וְחָצוּ אֶת כֶּסֶף. וְלֹא קִיַּמְתָּ וְגַם אֶת הַמֵּת יִחָצוּ. וְאִיזָה זֶה  
שׁוֹר שָׁוָה מֵאֲתִים שֶׁנֶּגַח שׁוֹר שָׁוָה מֵאֲתִים. וְהַנִּבְלָה יָפָה  
חֲמִשִּׁים זוּז. שָׁוָה נוֹטֵל חֲצִי הַחַי וְחָצִי הַמֵּת. וְזֶה נוֹטֵל חֲצִי  
הַחַי וְחָצִי הַמֵּת:

<sup>י</sup> יֵשׁ חֵיִיב עַל מַעֲשֵׂה שׁוֹרוֹ. וּפְטוֹר עַל מַעֲשֵׂה עֶצְמוֹ.  
פְּטוֹר עַל מַעֲשֵׂה שׁוֹרוֹ. וְחֵיִיב עַל מַעֲשֵׂה עֶצְמוֹ. שׁוֹרוֹ  
שְׁבִישׁ פְּטוֹר. וְהוּא שְׁבִישׁ חֵיִיב. שׁוֹרוֹ שְׁסֻמָּא אֶת עֵין  
עֲבָדוֹ. וְהִפִּיל אֶת שְׁנֵי פְטוֹר. וְהוּא שְׁסֻמָּא אֶת עֵין עֲבָדוֹ.  
וְהִפִּיל אֶת שְׁנֵי חֵיִיב. שׁוֹרוֹ שְׁחָבַל בְּאֶבְיוֹ וְאִמּוֹ חֵיִיב. וְהוּא  
שְׁחָבַל בְּאֶבְיוֹ וְאִמּוֹ פְטוֹר. שׁוֹרוֹ שֶׁהִדְלִיק אֶת הַגָּדִישׁ  
בְּשַׁבַּת חֵיִיב. וְהוּא שֶׁהִדְלִיק אֶת הַגָּדִישׁ בְּשַׁבַּת פְּטוֹר.  
מִפְּנֵי שֶׁהוּא מִתְחַיֵּב בְּנִפְשׁוֹ:

<sup>יא</sup> שׁוֹר שֶׁהָיָה רוֹדֵף אַחֵר שׁוֹר אַחֵר (וְהוֹזֵק). זֶה אוֹמֵר  
שׁוֹרָךְ הִזִּיק. וְזֶה אוֹמֵר לֹא כִי אֶלָּא בְּסִלַּע לָקָה. הַמוֹצִיא



מחבירו עליו הראיה. היו שנים רודפין אחר אֶחָד. זה אומר שורף הזיק. וזה אומר שורף הזיק. שניהם פטורין. אם היו שניהם של איש אחד. שניהם חייבים. הִיא אֶחָד גדול. ואֶחָד קטן. הנזק אומר גדול הזיק. והמזיק אומר לא כי. אלא קטן הזיק. אחד תם ואֶחָד מועד. הנזק אומר מועד הזיק. והמזיק אומר לא כי. אלא תם הזיק. המוציא מחבירו עליו הראיה. היו (הנזקין) שנים. אחד גדול ואֶחָד קטן. והמזיקים שנים. אחד גדול ואֶחָד קטן. הנזק אומר גדול הזיק את הגדול. וקטן את הקטן. והמזיק אומר לא כי. אלא קטן את הגדול. וגדול את הקטן. אחד תם ואֶחָד מועד. הנזק אומר מועד הזיק את הגדול. ותם את הקטן. והמזיק אומר לא כי. אלא תם את הגדול. ומועד את הקטן. המוציא מחבירו עליו הראיה.

## פרק ד

שור שנגח ארבע וחמשה שורים. זה אחר זה ישלם. לאחרון שבהם. ואם יש בו מותר יחזיר לשלפניו. ואם יש בו מותר יחזיר לשלפני פניו. והאחרון אחרון נשפר. דברי רבי מאיר. רבי שמעון אומר שור שוה מאתים שנגח שור שוה מאתים. ואין הנבלה יפה כלום. זה נוטל מנה. וזה נוטל מנה. חזר ונגח שור אחר שוה מאתים. האחרון נוטל מנה. ושלפניו זה נוטל חמשים וזה נוטל חמשים. חזר ונגח שור אחר שוה מאתים.

הַאֲחֵרוֹן נוֹטֵל מִנֶּה וְשִׁלְפָּנָיו חֲמִשִּׁים זֶזוּ וְשָׁנִים הָרָאשׁוֹנִים  
דִּינָר זָהָב:

ב שוֹר שֶׁהוּא מוּעָד לְמִינוֹ וְאִינוּ מוּעָד לְשְׂאִינוּ מִינוֹ מוּעָד  
לְאָדָם וְאִינוּ מוּעָד לְבִהֶמָּה מוּעָד לְקִטְנִים וְאִינוּ מוּעָד  
לְגִדּוּלִים אֵת שֶׁהוּא מוּעָד לוֹ מְשַׁלֵּם גִּזְק שָׁלֵם וְאֵת  
שְׂאִינוּ מוּעָד לוֹ מְשַׁלֵּם חֲצֵי גִזְק אָמְרוּ לְפָנֵי רַבִּי יְהוּדָה  
הֲרִי שֶׁהוּא מוּעָד לְשִׁבְתוֹת וְאִינוּ מוּעָד לְחֹל אָמַר לָהֶם  
לְשִׁבְתוֹת מְשַׁלֵּם גִּזְק שָׁלֵם לִימוֹת הַחֹל מְשַׁלֵּם חֲצֵי גִזְק  
אֵימָתִי הוּא תָם מְשִׁיחִיזוֹר בּוֹ שְׁלֹשָׁה יָמֵי שִׁבְתוֹת:

ג שוֹר שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּגְחַל לְשׁוֹר שֶׁל הַקֹּדֶשׁ וְשֶׁל הַקֹּדֶשׁ  
שֶׁנִּגְחַל לְשׁוֹר שֶׁל יִשְׂרָאֵל פָּטוֹר שֶׁנֶּאֱמַר שׁוֹר רֵעֵהוּ וְלֹא  
שׁוֹר שֶׁל הַקֹּדֶשׁ שׁוֹר שֶׁל יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּגְחַל לְשׁוֹר שֶׁל גֹּזִי  
פָּטוֹר וְשֶׁל גֹּזִי שֶׁנִּגְחַל לְשׁוֹר שֶׁל יִשְׂרָאֵל בֵּין תָם בֵּין מוּעָד  
מְשַׁלֵּם גִּזְק שָׁלֵם:

ד שוֹר שֶׁל פֶּקַח שֶׁנִּגְחַל שׁוֹר שֶׁל חֵרֶשׁ שׁוֹטָה וְקָטָן חֵיב  
וְשֶׁל חֵרֶשׁ שׁוֹטָה וְקָטָן שֶׁנִּגְחַל שׁוֹר שֶׁל פֶּקַח פָּטוֹר  
שׁוֹר שֶׁל חֵרֶשׁ שׁוֹטָה וְקָטָן שֶׁנִּגְחַל בֵּית דִּין מַעֲמִידִין  
לָהֶן אֶפְסֵרֹפּוֹס וּמַעֲמִידִין לָהֶם בְּפָנֵי אֶפְסֵרֹפּוֹס נִתְפַּקַּח  
הַחֵרֶשׁ נִשְׁתַּפָּה הַשׁוֹטָה וְהַגְדִּיל הַקָּטָן חָזַר לְתִמּוּתוֹ  
דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר רַבִּי יוֹסִי אָמַר הֲרִי הוּא בְּחִזְקָתוֹ שׁוֹר  
הָאֶצְטָדִין אִינוּ חֵיב מִיתָה שֶׁנֶּאֱמַר כִּי יִגַּח וְלֹא שִׁיגִיחוּהוּ:

ה שׁוֹר שֶׁנִּגְחַ אֶת הָאָדָם וּמֵת. מוֹעֵד מְשִׁלִּים כִּפָּר. וְתָם פֶּטוּר מִן הַכִּפָּר. וְזֶה חִיבִים מִיתָה. וְכֵן בִּבְנִין. וְכֵן בְּבֵת. נִגְחַ עֶבֶד אוֹ אִמָּה. נוֹתֵן שְׁלֵשִׁים סְלָעִים. בֵּין שֶׁהוּא יָפָה מֵאָה מִנֶּה. וּבֵין שְׂאִינוֹ יָפָה אֶלָּא דִּינָר אֶחָד:

י שׁוֹר שֶׁהָיָה מִתְחַכֵּךְ בַּכֶּתֶל. וְנָפַל עַל הָאָדָם. נִתְכַּוֵּן לְהַרְגוֹ אֶת הַבְּהֵמָה. וְהָרַג אֶת הָאָדָם. לְגוֹי וְהָרַג בֶּן יִשְׂרָאֵל. לְנַפְלִים וְהָרַג בֶּן קִימָא. פֶּטוּר:

י' שׁוֹר הָאִשָּׁה. שׁוֹר הֵיתוּמִים. שׁוֹר הָאֶפֶסְטְרוֹפִיס. שׁוֹר הַמִּדְבָּר. שׁוֹר הַהֶקְדֵּשׁ. שׁוֹר הַגֵּר שְׂמֵת. וְאִין לוֹ יוֹרְשִׁין. הָרִי אֵלּוֹ חִיבִים מִיתָה. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר שׁוֹר הַמִּדְבָּר. שׁוֹר הַהֶקְדֵּשׁ. שׁוֹר הַגֵּר שְׂמֵת. (וְאִין לוֹ יוֹרְשִׁין.) פֶּטוּרִים מִן הַמִּיתָה. לְפִי שְׂאִין לָהֶם בְּעָלִים:

ח שׁוֹר שֶׁהוּא יוֹצֵא לְהַסְקָל. וְהַקְדִּישׁוּ בְּעָלָיו אֵינוֹ מְקַדֵּשׁ. שְׁחָטוּ. בְּשָׂרוֹ אָסוּר. וְאִם עַד שֶׁלֹּא נִגְמַר דִּינוֹ. הַקְדִּישׁוּ בְּעָלָיו. מְקַדֵּשׁ. וְאִם שְׁחָטוּ. בְּשָׂרוֹ מוֹתֵר:

ט מְסָרוֹ לְשׁוֹמֵר חֲנָם. וְלִשְׂוֹאֵל. לְנוֹשֵׂא שְׂכָר. וְלִשְׂזוֹכֵר. נִכְנָסוּ תַּחַת הַבְּעָלִים. מוֹעֵד מְשִׁלִּים נֶזֶק שָׁלֵם. וְתָם מְשִׁלִּים חֲצִי נֶזֶק. קָשְׁרוּ בְּעָלָיו בְּמוֹסְרָה. וְנָעַל בִּפְנֵיו כְּרָאוּי. וַיֵּצֵא וְהִזִּיק. אֶחָד תָּם. וְאֶחָד מוֹעֵד חֵיב. דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר תָּם חֵיב. וּמוֹעֵד פֶּטוּר. שֶׁנֶּאֱמַר וְלֹא יִשְׁמְרֶנּוּ בְּעָלָיו. וְשֹׁמֵר הוּא זֶה. רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר אִין לוֹ שְׂמִירָה. אֶלָּא סָבִין:

פרק ה

שׁוֹר שֶׁנִּגְחַת אֶת הַפָּרָה וְנִמְצָא עֹבְרָה בְּצִדָּהּ וְאִין יָדוּעַ.  
אם עד שלא נגחה ילדה אם משנגחה ילדה.  
משלם חצי נזק לפרה ורביע נזק לולד וכן פרה שנגחה  
את השור ונמצא ולדה בצדה ו אין ידוע אם עד שלא  
נגחה ילדה אם משנגחה ילדה משלם חצי נזק מן  
הפרה ורביע נזק מן הולד:

ב הקדר שהכניס קדרותיו לחצר בעל הבית שלא  
ברשותו ושברתן בהמתו של בעל הבית פטור ואם  
חזקה בהן בעל הקדרות חייב ואם הכניס ברשותו  
בעל החצר חייב הכניס פירותיו לחצר בעל הבית שלא  
ברשותו ואכלתן בהמתו של בעל הבית פטור ואם חזקה  
בהן בעל הפירות חייב ואם הכניס ברשותו בעל החצר  
חייב:

א הכניס שורו לחצר בעל הבית שלא ברשותו נגחו שורו  
של בעל הבית או שנשכו כלבו של בעל הבית פטור.  
נגח הוא שורו של בעל הבית חייב נפל לבורו והבאיש  
מימיו חייב היתה אביו או בנו לתוכו משלם את הכפר.  
ואם הכניס ברשותו בעל החצר חייב רבי אומר בכלן  
אינו חייב עד שיקבל עליו בעל הבית לשמור:

ד שור שהיה מתכוין לחבירו והכה את האשה ויצאו  
ילדיה פטור מדמי ולדות ואדם שהיה מתכוין לחבירו

והכה את האשה ויצאו ילדיה משלם דמי ולדות כיצד משלם דמי ולדות שמים את האשה כמה היא יפה עד שלא ילדה וכמה היא יפה משילדה אמר רבן שמעון בן גמליאל אם בן משהאשה יולדת משבחת אלא שמים את הולדות כמה הן יפין ונותן לבעל ואם אין לה בעל נותן ליורשיו היתה שפחה ונשתחררה או גזירת פטור:

ה החופר בור ברשות היחיד ופתחו לרשות הרבים או ברשות הרבים ופתחו לרשות היחיד ברשות היחיד ופתחו לרשות הרבים אחר חייב החופר בור ברשות הרבים ונפל לתוכו שור או חמור ומת חייב אחד החופר בור שיח ומערה חריצין ונעיצין חייב אם בן למה נאמר בור מה בור שיש בו כדי להמית עשרה טפחים אף כל שיש בו כדי להמית עשרה טפחים היו פחותין מעשרה טפחים ונפל לתוכו שור או חמור ומת פטור ואם הוזק בו חייב:

י בור של שני שותפין עבר עליו הראשון ולא כסהו והשני ולא כסהו השני חייב כסהו הראשון ובא השני ומצאו מגולה ולא כסהו השני חייב כסהו כראוי ונפל לתוכו שור או חמור ומת פטור לא כסהו כראוי ונפל לתוכו שור או חמור ומת חייב נפל לפניו מקול הכריה חייב לאחוריו מקול הכריה פטור נפל לתוכו שור וכליו ונשתברו חמור וכליו ונתקרו עו חייב על הבהמה ופטור

עַל הַכֵּלִים. נָפַל לְתוֹכוֹ שׁוֹר חָרַשׁ שׁוֹטָה וְקָטָן חֵיב. בֶּן אוֹ  
בֵּת. עֶבֶד אוֹ אִמָּה פָּטוּר:

<sup>א</sup> אֶחָד שׁוֹר וְאֶחָד כָּל בַּהֲמָה. לְנִפְלֹת הַבּוֹר. וְלִהְפָּרֶשֶׁת  
הַר סִינִי. וּלְתַשְׁלוּמֵי כָּפֶל. וְלִהְשֵׁבֶת אֲבִדָּה. לְפָרִיקָה.  
לְחִסּוּמָה. לְכִלְאִים. וּלְשֵׁבֶת. וְכֵן חִיָּה וְעוֹף. כִּיּוֹצֵא בָּהֶן. אִם  
כֵּן לָמָּה נֶאֱמַר שׁוֹר אוֹ חֲמוֹר. אֲלֹא שֶׁדִּבֶּר הַפְּתוּב בַּהוּוֹה:

## פרק ו

הַכּוֹנֵס צֹאן לְדִיר וְנָעַל בַּפָּנִיָּה כָּרְאוּי. וַיִּצָּאָה וְהִזִּיקָה  
פָּטוּר. לֹא נָעַל בַּפָּנִיָּה כָּרְאוּי. וַיִּצָּאָה וְהִזִּיקָה  
חֵיב. נִפְרָצָה בְּלִילָה. אוֹ שֶׁפְּרָצוּהָ לְסֻטִּים. וַיִּצָּאָה וְהִזִּיקָה  
פָּטוּר. הוֹצִיאוּהָ לְסֻטִּים (לְסֻטִּים) חֵיבִים:

<sup>ב</sup> הַנִּיחָה בַּחֲמָה. אוֹ שֶׁמָּסְרָהּ לְחָרֶשׁ שׁוֹטָה וְקָטָן. וַיִּצָּאָה  
וְהִזִּיקָה חֵיב. מָסְרָהּ לְרוּעָה. נִכְנָס רוּעָה תַּחְתּוּיוֹ. נִפְלָה  
לְגִינָה וְנִהְיָתָ. מִשְׁלָם מֶה שֶׁנִּהְיָתָ. יִרְדָּה כְּדֶרֶכָּה וְהִזִּיקָה.  
מִשְׁלָם מֶה שֶׁהִזִּיקָה. כִּיּוֹצֵא מִשְׁלָם מֶה שֶׁהִזִּיקָה. שְׁמִין בֵּית  
סָאָה בְּאוֹתָהּ שָׂדֶה כָּמָה הִיְתָה יָפָה וְכָמָה הִיא יָפָה. רַבִּי  
שְׁמַעוֹן אוֹמֵר אֲכֹלָה פִּירוֹת גְּמוּרִים מִשְׁלָם פִּירוֹת גְּמוּרִים.  
אִם סָאָה סָאָה אִם סָאֲתִים סָאֲתִים:

<sup>ג</sup> הַמְּגֵדִישׁ בְּתוֹךְ שָׂדֶה חֲבִירוֹ שֶׁלֹּא בְּרִשּׁוֹת. וְאֲכָלְתָּן  
בְּהֶמְתּוֹ שֶׁל בַּעַל הַשָּׂדֶה. פָּטוּר. וְאִם הִזִּיקָה בָּהֶן. בַּעַל  
הַגֵּדִישׁ חֵיב. וְאִם הַגֵּדִישׁ בְּרִשּׁוֹת. בַּעַל הַשָּׂדֶה חֵיב:

י השולח את הבערה ביד חרש שוטה וקטן פטור בדיני אדם וחיוב בדיני שמים שלח ביד פקח הפקח חייב אחד הביא את האור ואחד הביא את העצים המביא את העצים חייב אחד הביא העצים ואחד הביא האור המביא את האור חייב בא אחד ולבה המלבה חייב לבתה הרוח כלן פטורין השולח את הבערה ואכלה עצים או אבנים או עפר חייב שנאמר כי תצא אש ומצאה קוצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבעיר את הבערה עברה גדר שהוא גבוה ארבע אמות או דרך הרבים או נהר פטור המדליק בתוך שלו עד כמה תעבור הדליקה רבי אליעזר בן עזריה אומר רואין אותה כאלו היא באמצע בית כור רבי אליעזר אומר שש עשרה אמות בדרך רשות הרבים רבי עקיבא אומר חמשים אמה רבי שמעון אומר שלם ישלם המבעיר את הבערה הכל לפי הדליקה:

ה המדליק את הגדיש והיו בו כלים ודלקו רבי יהודה אומר ישלם (כל) מה שבתוכו וחכמים אומרים אינו משלם אלא גדיש של חטין או של שעורים ה"ה גדי כפות לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו חייב עבד כפות לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו פטור ומודים חכמים לרבי יהודה במדליק את הבירה שהוא משלם כל מה שבתוכה שכן דרך בני אדם להניח בבתים:

י גַּן שִׁיִּצָא מִתַּחַת הַפְּטִישׁ וְהִזִּיק חֵיב גָּמֹל שֶׁהִיא טְעוֹן פְּשָׁתָן וְעֵבֶר בְּרִשּׁוֹת הָרָבִים וְנִכְנָס פְּשָׁתָנוּ לְתוֹךְ הַחֲנוּת וְדָלְקָה בָּנְרוֹ שֶׁל חֲנוּנִי וְהִדְלִיק אֶת הַבִּירָה בְּעַל הַגָּמֹל חֵיב הַנִּיחַ הַחֲנוּנִי נָרוֹ מִבְּחוּץ הַחֲנוּנִי חֵיב רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר בָּנֵר חֲנֻכָּה פָּטוּר:

## פרק ז

מְרַבָּה מֵדַת תְּשֻׁלוּמֵי כָּפֹל מִמֵּדַת תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וְחֻמְשָׁה שְׁמֵדַת תְּשֻׁלוּמֵי כָּפֹל נוֹהֶגֶת בֵּין בְּדָבָר שִׁישׁ בּוֹ רוּחַ חַיִּים וּבֵין בְּדָבָר שֶׁאֵין בּוֹ רוּחַ חַיִּים וּמֵדַת תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וְחֻמְשָׁה אֵינָה נוֹהֶגֶת אֲלֹא בְּשׁוֹר וְשֶׁה בִּלְבָד שֶׁנֶּאֱמַר כִּי יִגְנוֹב אִישׁ שׁוֹר אוֹ שֶׁה וּטְבָחוֹ וּמָכְרוֹ וְגוֹמֵר אֵין הַגֹּנוֹב אַחֵר הַגֹּנוֹב מִשְׁלֵם תְּשֻׁלוּמֵי כָּפֹל וְלֹא הַטּוֹבֵחַ וְלֹא הַמוֹכֵר אַחֵר הַגֹּנוֹב מִשְׁלֵם תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וְחֻמְשָׁה:

ב גֹּנוֹב עַל פִּי שְׁנַיִם וְטָבַח וּמָכַר עַל פִּיהֶם אוֹ עַל פִּי שְׁנַיִם אַחֲרִים מִשְׁלֵם תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וְחֻמְשָׁה גֹּנוֹב וּמָכַר בְּשִׁבְתָּ גֹּנוֹב וּמָכַר לְעִבּוּדַת אֱלִילִים גֹּנוֹב וְטָבַח וּמָכַר בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים גֹּנוֹב מִשְׁלָ אָבִיו וְטָבַח וּמָכַר וְאַחֵר כֵּךְ מֵת אָבִיו גֹּנוֹב וְטָבַח וְאַחֵר כֵּךְ הַקָּדִישׁ מִשְׁלֵם תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וְחֻמְשָׁה גֹּנוֹב וְטָבַח לְרִפּוּאָה אוֹ לְכֻלָּבִים הַשּׁוֹחֵט וְנִמְצָא טְרֵפָה הַשּׁוֹחֵט חוֹלִין בַּעֲזָרָה מִשְׁלֵם תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וְחֻמְשָׁה רַבִּי שְׁמַעוֹן פּוֹטֵר בְּשֵׁנֵי אֵלוֹ:



ג גִּנְבַּעַל פִּי שְׁנַיִם וְטִבַּח וּמָכַר עַל פִּיהֶם וְנִמְצְאוּ זֹמְמִין.  
 מְשַׁלְּמִין הַכֹּל. גִּנְבַּעַל עַל פִּי שְׁנַיִם וְטִבַּח וּמָכַר עַל פִּי שְׁנַיִם  
 אֲחֵרִים. אֵלּוּ וְאֵלּוּ נִמְצְאוּ זֹמְמִין. הָרֵאשׁוֹנִים מְשַׁלְּמִין  
 תְּשֻׁלוּמֵי כָּפֶל. וְהָאַחֲרוֹנִים מְשַׁלְּמִין תְּשֻׁלוּמֵי שְׁלֹשָׁה.  
 נִמְצְאוּ אַחֲרוֹנִים זֹמְמִין. הוּא מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי כָּפֶל. וְהֵם  
 מְשַׁלְּמִין תְּשֻׁלוּמֵי שְׁלֹשָׁה. אֶחָד מִן הָאַחֲרוֹנִים זֹמֵם. בְּטִלָּה  
 עֵדוּת שְׁנִיָּה. אֶחָד מִן הָרֵאשׁוֹנִים זֹמֵם. בְּטִלָּה כָּל הָעֵדוּת.  
 שְׂאֵם אֵין גְּנִיבָה אֵין טְבִיחָה וְאֵין מְכִירָה:

ד גִּנְבַּעַל עַל פִּי שְׁנַיִם וְטִבַּח וּמָכַר עַל פִּי עַד אֶחָד. אוֹ  
 עַל פִּי עֶצְמוֹ. מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי כָּפֶל וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי  
 אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה. גִּנְבַּעַל וְטִבַּח בְּשֶׁבֶת גִּנְבַּעַל וְטִבַּח לְעִבּוּדֵת  
 אֲלִילִים. גִּנְבַּעַל מְשַׁלֵּם אֲבִיו וּמֵת אֲבִיו. וְאַחֵר כֶּךָ טִבַּח וּמָכַר.  
 גִּנְבַּעַל וְהַקָּדִישׁ וְאַחֵר כֶּךָ טִבַּח וּמָכַר. מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי  
 כָּפֶל וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה. רַבִּי שִׁמְעוֹן  
 אוֹמֵר קָדָשִׁים שְׁחִיב בְּאַחֲרֵי־וֹתָם מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה  
 וַחֲמִשָּׁה. שְׂאֵין חֵיב בְּאַחֲרֵי־וֹתָם פְּטוּר:

ה מָכְרוּ חוּץ (מֵאֶחָד) מִמָּאָה שָׁבוּ. אוֹ שֶׁהִיטָה לוֹ בּוֹ  
 שׁוֹתְפוֹת. הַשּׁוֹחֵט וְנִתְּנֵבֶלָה בִּידּוֹ. הַנוֹחֵר וְהַמַּעֲקָר מְשַׁלֵּם  
 תְּשֻׁלוּמֵי כָּפֶל. וְאֵינוֹ מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה. גִּנְבַּעַל  
 בְּרִשּׁוֹת הַבְּעָלִים וְטִבַּח (וּמָכַר) חוּץ מִרְשׁוֹתָם. אוֹ שֶׁגִּנְבַּעַל  
 חוּץ מִרְשׁוֹתָם. וְטִבַּח וּמָכַר בְּרִשּׁוֹתָם. אוֹ שֶׁגִּנְבַעַל וְטִבַּח  
 וּמָכַר חוּץ מִרְשׁוֹתָם. מְשַׁלֵּם תְּשֻׁלוּמֵי אַרְבָּעָה וַחֲמִשָּׁה.  
 אֲבָל גִּנְבַעַל וְטִבַּח וּמָכַר בְּרִשּׁוֹתָם פְּטוּר:

יְהִי מוֹשְׁכוֹ וְיוֹצֵא וּמֵת בְּרִשּׁוֹת הַבְּעָלִים פְּטוֹר. הַגְּבִיּהוּ  
אוֹ שֶׁהוֹצִיאוֹ מִרִּשּׁוֹת הַבְּעָלִים וּמֵת חֵיב. נִתְּנוּ לְבִכּוּרֵת  
בְּנוֹ. אוֹ לְבַעַל חֻבּוֹ. לְשׁוֹמֵר חֲנָם. וְלִשְׂוֹאֵל. לְנוֹשֵׂא שְׂכָר.  
וְלִשְׂכָר. וְהִיא מוֹשְׁכוֹ וּמֵת בְּרִשּׁוֹת הַבְּעָלִים. פְּטוֹר.  
הַגְּבִיּהוּ אוֹ שֶׁהוֹצִיאוֹ מִרִּשּׁוֹת הַבְּעָלִים וּמֵת. חֵיב:

י אֵין מְגִדְלִין בְּהֵמָה דְּקָה בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל. אֲבָל מְגִדְלִין  
בְּסוּרְיָא וּבְמִדְבָּרוֹת שְׂבָאֲרֵץ יִשְׂרָאֵל. אֵין מְגִדְלִין תְּרַנְגוּלִין  
בִּירוּשָׁלַיִם מִפְּנֵי הַקְּדָשִׁים. וְלֹא כֹהֲנִים בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל מִפְּנֵי  
הַטְּהוֹרוֹת. וְלֹא יְגַדֵּל יִשְׂרָאֵל חֲזִירִים בְּכָל מְקוֹם. לֹא יְגַדֵּל  
אָדָם אֶת הַכֶּלֶב אֲלֵא אִם כֵּן הִיא קָשׁוּר בְּשִׁלְשֻׁלֶת. אֵין  
פוֹרְסִין נִשְׁבִּין לַיוֹנִים. אֲלֵא אִם כֵּן הִיא רְחוּק מִן הַיָּשׁוּב  
שְׁלֵשִׁים רִיס:

### פרק ח

הַחֻבֵּל בַּחֲבִירוֹ חֵיב עָלָיו מִשּׁוֹם חֲמִשָּׁה דְּבָרִים. בְּנִזְק.  
בְּצֹעַר. בְּרַפּוּי. בְּשִׁבְתָּ. וּבִבְשָׁתָּ. בְּנִזְק כִּי־צָד.  
סָמָא אֶת עֵינוֹ. קָטַע אֶת יָדוֹ. שָׁבַר אֶת רִגְלוֹ. רוֹאֵין אוֹתוֹ  
כְּאִלוֹ הוּא עֹבֵד נִמְכָּר בְּשׁוּק. וְשִׁמִּין כְּמָה הִיא יָפָה וְכְמָה  
הוּא יָפָה. צֹעַר. כְּנֹאז בְּשִׁפּוּד. אוֹ בְּמִסְמָר. וְאַפִּילוּ עַל  
צִפְרָנוֹ. מְקוֹם שֶׁאֵינוֹ עוֹשֶׂה חֲבוּרָה. אוֹמְדִין כְּמָה אָדָם  
כִּי־יוֹצֵא בָּזָה. רוֹצֵה לְטוֹל לְהִיזֹת מִצִּטָּעַר כִּדְּרַפּוּי. הִכְהוּ  
חֵיב לְרַפְּאוֹתוֹ. עָלוּ בוֹ צִמְחִים. אִם מִחֲמַת הַמָּכָה חֵיב.  
שֶׁלֹא מִחֲמַת הַמָּכָה פְּטוֹר. חִיתָהּ וְנִסְתָּרָהּ חִיתָהּ וְנִסְתָּרָהּ.

חֵיב לְרַפְּאוֹתוֹ. חֵיתָה כָּל צָרָכָה. אֵינוֹ חֵיב לְרַפְּאוֹתוֹ. שֶׁבֶת  
 רוֹאִין אוֹתוֹ בְּאֵלוֹ הוּא שׁוֹמֵר קְשׁוּאִין. שְׂכָבֵר נָתַן לוֹ דְּמֵי  
 יָדוֹ וְדְמֵי רַגְלוֹ. בִּשְׁתֵּי הַכֹּל לְפִי הַמְּבִישׁ וְהַמְּתַבֵּישׁ. הַמְּבִישׁ  
 אֶת הָעֵרוֹם. הַמְּבִישׁ אֶת הַסּוּמָא. וְהַמְּבִישׁ אֶת הַיֵּשֶׁן חֵיב.  
 וַיֵּשֶׁן שְׂבִישׁ פָּטוּר. נָפַל מִן הַגֵּג וְהִזִּיק וּבִישׁ. חֵיב עַל  
 הַנֶּזֶק. וּפָטוּר עַל הַבִּשְׁתִּי. (שְׁנַאֲמַר וְשָׁלַחַה יָדָהּ וְהִחֲזִיקָהּ  
 בְּמַבוּשִׁיו. אֵינוֹ חֵיב עַל הַבִּשְׁתִּי) עַד שֶׁיֵּהָא מִתְכַּוֵּין:

בִּזְה חֲמֹר בְּאֶדָם מִבְּשׁוּר. שֶׁהָאֶדָם מְשַׁלֵּם נֶזֶק צֶעַר רַפּוּי  
 שֶׁבֶת וּבִשְׁתִּי. וּמְשַׁלֵּם דְּמֵי וְלָדוֹת. וְשׁוֹר אֵינוֹ מְשַׁלֵּם אֶלָּא  
 נֶזֶק. וּפָטוּר מִדְּמֵי וְלָדוֹת:

אִי הַמֶּכָּה אֶת אָבִיו וְאֶת אִמּוֹ וְלֹא עָשָׂה בָּהֶם חֲבוּרָה.  
 וְהַחֹבֵל בְּחֻבְרֵי בְּיוֹם הַכַּפּוּרִים. חֵיב בְּכָלֶן. הַחֹבֵל בְּעֶבֶד  
 עֲבָרִי. חֵיב בְּכָלֶן. חוּץ מִן הַשֶּׁבֶת בְּזֶמֶן שֶׁהוּא שְׁלוֹ. הַחֹבֵל  
 בְּעֶבֶד כְּנַעֲנִי שֶׁל אַחֲרִים חֵיב בְּכָלֶן. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אֵין  
 לְעֶבְדִּים בִּשְׁתִּי:

דִּחְרַשׁ שׁוֹטָה וְקָטַן פְּגִיעַתָּהּ רָעָה. הַחֹבֵל בָּהֶן חֵיב. וְהֵם  
 שְׁחֵבְלוּ בְּאַחֲרִים פָּטוּרִין. הָעֶבֶד וְהָאִשָּׁה פְּגִיעַתָּהּ רָעָה.  
 הַחֹבֵל בָּהֶן חֵיב. וְהֵם שְׁחֵבְלוּ בְּאַחֲרִים פָּטוּרִין. אֲבָל  
 מְשַׁלְּמִין לְאַחַר זֶמֶן. נִתְּגַרְשָׁה הָאִשָּׁה. נִשְׁתַּחֲרַר הָעֶבֶד.  
 חֵיבִין לְשֵׁלִם:

ה' המכה אביו ואמו ועשה בהן חבורה. החובל בחבירו בשבת פטור מכלן. מפני שהוא נדון בנפשו. והחובל בעבד כנעני שלו. פטור מכלן:

י' התוקע לחבירו נותן לו סלע. רבי יהודה אומר משום רבי יוסי הגלילי מנה. סטרו נותן לו מאתים זוז. לאחר ידו נותן לו ארבע מאות זוז. צרם באזנו. תלש בשערו. רקק והגיע בו רוקו. העביר טליתו ממנו. פרע ראש האשה בשוק. נותן ארבע מאות זוז. הכל לפי כבודו. אמר רבי עקיבא אפילו עניים שבישראל רואין אותם כאלו הם בני חורין שיירדו מנכסיהם. שהם בני אברהם יצחק ויעקב. ומעשה באחד שפרע ראש האשה בשוק ובאה לפני רבי עקיבא וחיבו לתן לה ארבע מאות זוז. אמר לו רבי תן לי זמן. נתן לו זמן. שמרה עומדת על פתח חצרה. ושבר את הפך בפניה. ובו כאיסר שמן. גלתה את ראשה והיתה מטפחת ומנחת ידה על ראשה. העמיד עליה עדים. ובא לפני רבי עקיבא אמר לו (רבי) לזו אני נותן ארבע מאות זוז. אמר לו לא אמרת כלום. שהחובל בעצמו אף על פי שאינו רשאי פטור. אחרים שחבלו בו חייבין. הקוצץ נטיעותיו אף על פי שאינו רשאי פטור. אחרים (שקצצו את נטיעותיו) חייבים:

י' אף על פי שהוא נותן לו. אינו נמחל לו עד שיבקש ממנו. שנאמר ועתה השב אשת וגומר. ומנן שלא יהא המוחל אכזרי שנאמר ויתפלל אברהם אל האלהים

וְגוֹמֵר. הָאוֹמֵר סָמָא אֶת עֵינָיו קָטַע אֶת יָדָיו שֶׁבֶר אֶת  
 רִגְלָיו חֵיב. עַל מִנַּת לַפְטוֹר חֵיב. קָרַע אֶת כְּסוּתָיו שֶׁבֶר  
 אֶת כַּדֵּי חֵיב. עַל מִנַּת לַפְטוֹר פְּטוֹר. עָשָׂה כֵּן לְאִישׁ פְּלוֹנִי  
 עַל מִנַּת לַפְטוֹר. חֵיב. בֵּין בְּגוּפוֹ בֵּין בְּמִמּוֹנוֹ:

## פרק ט

הַגּוֹזֵל עֲצִים וְעֶשְׂאֵן כָּלִים. צָמַר וְעֶשְׂאֵן בְּגָדִים. מְשַׁלֵּם  
 כְּשַׁעַת הַגּוֹזֵל. גֹּזֵל פָּרָה מְעַבְרָת וְיֹלְדָה. רָחֵל  
 טְעוּנָה וְגִזְזָה. מְשַׁלֵּם דָּמֵי פָּרָה הָעוֹמֶדֶת לִילֵד. דָּמֵי רָחֵל  
 הָעוֹמֶדֶת לִגְזֹז. גֹּזֵל פָּרָה וְנִתְעַבְּרָה אֶצְלוֹ וְיֹלְדָה. רָחֵל  
 וְנִטְעָנָה אֶצְלוֹ וְגִזְזָה. מְשַׁלֵּם כְּשַׁעַת הַגּוֹזֵל. זֶה הַכָּלָל כָּל  
 הַגּוֹזְלִים. מְשַׁלְמִין כְּשַׁעַת הַגּוֹזֵל:

<sup>ב</sup> גֹּזֵל בַּהֶמָּה וְהַזְקִינָה. עֲבָדִים וְהַזְקִינוּ. מְשַׁלֵּם כְּשַׁעַת  
 הַגּוֹזֵל. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר בְּעֲבָדִים אוֹמֵר לוֹ הָרִי שְׁלָךְ  
 לַפְּנִיךְ. גֹּזֵל מִטְבֵּעַ וְנִסְדֵּק. פִּירוֹת וְהִרְקִיבוּ. זֵין וְהַחְמִיץ.  
 מְשַׁלֵּם כְּשַׁעַת הַגּוֹזֵל. מִטְבֵּעַ וְנִפְסָל. תְּרוּמָה וְנִטְמָאת.  
 חֶמֶץ וְעֵבֶר עָלָיו הַפֶּסֶח. בַּהֶמָּה וְנִעְבְּדָה בָּהּ עֲבִירָה. אוֹ  
 שִׁנְפָּסָלָה מֵעַל גְּבִי מִזְבֵּחַ. אוֹ שֶׁהִיתָה יוֹצֵא לְסֶקֶל. אוֹמֵר  
 לוֹ הָרִי שְׁלָךְ לַפְּנִיךְ:

<sup>ג</sup> נָתַן לְאוֹמְנִים לְתַקֵּן וְקִלְקְלוּ. חֵיבִים לְשֵׁלֵם. נָתַן לְחֹרֶשׁ  
 שָׂדֶה תִּיבָה וּמִגְדָּל לְתַקֵּן. וְקִלְקַל. חֵיב לְשֵׁלֵם. הַבְּנָאִי  
 שֶׁקִּבֵּל עָלָיו לְסִתּוֹר אֶת הַכֶּתֶל. וְשֶׁבֶר אֶת הָאֲבָנִים אוֹ

שֶׁהַזֵּיק חָיֵב לְשֵׁלֵם. הִיָּה סוֹתֵר מִצֵּד זֶה. וְנִפְלַל מִצֵּד אֲחֵר.  
פְּטוּר. וְאִם מִחֲמַת הַמִּכָּה חָיֵב:

ד' הַנּוֹתֵן צֶמֶר לְצִבְעֵה וְהַקֹּדִיחוֹ יוֹרֶה. נוֹתֵן לוֹ דָּמִי צֶמְרוֹ.  
צִבְעוּ כָּאוֹר. אִם הִשְׁבַּח יִתֵּר עַל הַיִּצִּיָּאָה. נוֹתֵן לוֹ אֶת  
הַיִּצִּיָּאָה. וְאִם הַיִּצִּיָּאָה יִתֵּרָה עַל הַשְּׁבַח. נוֹתֵן לוֹ אֶת  
הַשְּׁבַח. לְצִבּוּעַ לוֹ אָדוּם. וְצִבְעוּ שְׁחֹר. שְׁחֹר וְצִבְעוּ  
אָדוּם. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר נוֹתֵן לוֹ דָּמִי צֶמְרוֹ. רַבִּי יְהוּדָה  
אוֹמֵר אִם הִשְׁבַּח יוֹתֵר עַל הַיִּצִּיָּאָה. נוֹתֵן לוֹ אֶת הַיִּצִּיָּאָה.  
וְאִם הַיִּצִּיָּאָה יִתֵּרָה עַל הַשְּׁבַח. נוֹתֵן לוֹ אֶת הַשְּׁבַח:

ה' הַגּוֹזֵל אֶת חֲבִירוֹ שְׁוֵה פְּרוּטָה וְנִשְׁבַּע לוֹ. יוֹלִיכֵנוּ אַחֲרָיו  
(אֶפִּילוֹ) לְמַדִּי. לֹא יִתֵּן לֹא לִבְנוֹ. וְלֹא לְשְׁלוּחוֹ. אֲבָל נוֹתֵן  
לְשְׁלִיחַ בֵּית דִּין. וְאִם מֵת יַחֲזִיר לְיוֹרְשָׁיו:

ו' נָתַן לוֹ אֶת הַקֶּרֶן. וְלֹא נָתַן לוֹ אֶת הַחֲמִשׁ. מָחַל לוֹ עַל  
הַקֶּרֶן. וְלֹא מָחַל לוֹ עַל הַחֲמִשׁ. מָחַל לוֹ עַל זֶה וְעַל זֶה.  
חוּץ מִפְּחוֹת מְשֻׁה פְּרוּטָה בַּקֶּרֶן. אֵינוּ צָרִיד לִילֹךְ אַחֲרָיו.  
נָתַן לוֹ אֶת הַחֲמִשׁ. וְלֹא נָתַן לוֹ אֶת הַקֶּרֶן. מָחַל לוֹ עַל  
הַחֲמִשׁ. וְלֹא מָחַל לוֹ עַל הַקֶּרֶן. מָחַל לוֹ עַל זֶה וְעַל זֶה.  
חוּץ מְשֻׁה פְּרוּטָה בַּקֶּרֶן. צָרִיד לִילֹךְ אַחֲרָיו:

ז' נָתַן לוֹ אֶת הַקֶּרֶן. וְנִשְׁבַּע לוֹ עַל הַחֲמִשׁ. הִרִי זֶה מְשֻׁלֵּם  
חֲמִשׁ עַל חֲמִשׁ. עַד שִׁיתִּמָּעֵט הַקֶּרֶן פְּחוֹת מְשֻׁה פְּרוּטָה.  
וְכֵן בַּפְּקָדוֹן. אוֹ בְּתִשּׁוּמַת יָד. אוֹ בַּגָּזֵל. אוֹ עָשָׂק אֶת עַמִּיתוֹ.  
אוֹ מִצָּא אֲבִידָה וְכַחֵשׁ בָּהּ וְנִשְׁבַּע עַל שְׁקָר. הִרִי זֶה מְשֻׁלֵּם

קָרַן וְחָמֵשׁ וְאֶשֶׁם הֵיכָן פִּקְדוֹנִי אָמַר לוֹ נֶאֱבֵד מִשְׁבִּיעֶךָ  
אָנִי וְאָמַר אָמֵן וְהָעֵדִים מְעִידִין אוֹתוֹ שְׁאֵכְלוּ מִשְׁלֵם קָרַן  
הוּדָה מַעְצָמוֹ מִשְׁלֵם קָרַן וְחָמֵשׁ וְאֶשֶׁם:

הֵיכָן פִּקְדוֹנִי אָמַר לוֹ נִגְנַב מִשְׁבִּיעֶךָ אָנִי וְאָמַר אָמֵן  
וְהָעֵדִים מְעִידִים אוֹתוֹ שֶׁנִּגְבּוּ מִשְׁלֵם תְּשְׁלוּמֵי כָּפֶל הוּדָה  
מַעְצָמוֹ מִשְׁלֵם קָרַן וְחָמֵשׁ וְאֶשֶׁם:

הַגּוֹזֵל אֶת אָבִיו וְנִשְׁבַּע לוֹ וּמַת הָרִי זֶה מִשְׁלֵם קָרַן  
וְחָמֵשׁ לְבָנָיו אוֹ לְאֶחָיו וְאִם אֵינוֹ רוֹצֶה אוֹ שָׁאִין לוֹ לֹא  
וּבִעֲלֵי הַחוּב בָּאִים וְנִפְרָעִים:

הָאוֹמֵר לְבָנוֹ קוֹנֵם אִי אֶתָּה נִהְיָה מִשְׁלִי אִם מֵת יִירָשְׁנוּ  
בְּחַיָּיו וּבְמוֹתוֹ אִם מֵת לֹא יִירָשְׁנוּ וַיִּחְזִיר לְבָנָיו אוֹ לְאֶחָיו  
וְאִם אֵין לוֹ לֹא וּבִעֲלֵי הַחוּב בָּאִים וְנִפְרָעִים:

הַגּוֹזֵל אֶת הָגֵר וְנִשְׁבַּע לוֹ וּמַת הָרִי זֶה מִשְׁלֵם קָרַן  
וְחָמֵשׁ לְכֹהֲנִים וְאֶשֶׁם לְמִזְבֵּחַ שֶׁנֶּאֱמַר וְאִם אֵין לְאִישׁ  
גּוֹאֵל לְהָשִׁיב הָאֶשֶׁם אֵלָיו הָאֶשֶׁם הַמּוֹשֵׁב לֵי לִכְהֵן וְגוֹמֵר  
הִיָּה מַעֲלָה אֶת הַכֶּסֶף וְאֶת הָאֶשֶׁם וּמַת הַכֶּסֶף יִנָּתֵן לְבָנָיו  
וְהָאֶשֶׁם יִרְעָה עַד שִׁסְתָּאב וַיִּמָּכֶר וַיִּפְּלוּ דָמָיו לַנִּדְבָה:

נָתַן הַכֶּסֶף לְאִנְשֵׁי מִשְׁמֶר וּמַת אֵין הַיּוֹרְשִׁין יְכוּלִין  
לְהוֹצִיא מִיָּדָם שֶׁנֶּאֱמַר אִישׁ אֲשֶׁר יִתֵּן לִכְהֵן לוֹ יִהְיֶה  
נָתַן הַכֶּסֶף לְהַוִּירֵב וְאֶשֶׁם לִידְעָה יֵצֵא אֶשֶׁם לְהַוִּירֵב  
וְכֶסֶף לִידְעָה אִם קָיָם הָאֶשֶׁם יִקְרִיבוּהוּ בְּנֵי יִדְעָה וְאִם

לֹא יִחְזִיר וַיָּבִיא אֶשֶׁם אַחֲרֵי שֶׁהֵמְבִיא גָזִילוֹ עַד שֶׁלֹּא  
הֵבִיא אֶשְׁמוֹ יֵצֵא הֵבִיא אֶשְׁמוֹ עַד שֶׁלֹּא הֵבִיא גָזִילוֹ לֹא  
יֵצֵא נָתַן אֶת הַקֶּרֶן וְלֹא נָתַן לוֹ אֶת הַחֲמִשׁ אֵין הַחֲמִשׁ  
מֵעַכְבָּ:

## פרק י

הַגִּזְזָל וּמֵאכִיל אֶת בְּנָיו וְהֵנִיחַ לַפְּנִיָּהֶם פְּטוּרִין מִלְּשָׁלֵם.  
וְאִם הָיָה דָּבָר שֵׁישׁ בּוֹ אַחֲרֵיּוֹת חִיבִין לְשָׁלֵם אֵין  
פוֹרְטִין לֹא מִתִּיבַת הַמוֹכְסִין וְלֹא מִכִּיס שֶׁל גִּבְאִין וְאֵין  
נוֹטְלִין מֵהֶם צִדְקָה אֲבָל נוֹטֵל הוּא מִתּוֹךְ בֵּיתוֹ אוֹ מִן  
הַשּׁוּק:

<sup>א</sup> נָטְלוּ מוֹכְסִין אֶת חֲמוּרוֹ וְנָתְנוּ לוֹ חֲמוּר אַחֲרֵי גָזִלוֹ  
לְסֻטִּים אֶת כֶּסֶתוֹ וְנָתְנוּ לוֹ כֶּסֶת אַחֲרַת הָרִי אֵלּוּ שְׁלוֹ.  
מִפְּנֵי שֶׁהִבְעֵלִים מִתִּיאֲשִׁין מֵהֶן הַמְצִיל מִן הַנֶּהָר אוֹ מִן  
הַגִּיס אוֹ מִן הַלְסֻטִּים אִם נִתִּיאֲשׁוּ הִבְעֵלִים הָרִי אֵלּוּ שְׁלוֹ.  
וְכֵן נָחִיל שֶׁל דְּבוּרִים אִם נִתִּיאֲשׁוּ הִבְעֵלִים הָרִי אֵלּוּ שְׁלוֹ.  
אָמַר רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָא נֶאֱמַנָת אִשָּׁה אוֹ קָטָן לוֹמַר.  
מִכָּאֵן יֵצֵא נָחִיל זֶה וּמֵהֶלֶךְ בְּתוֹךְ שְׂדֵה חֲבִירוֹ לְהַצִּיל אֶת  
נָחִילוֹ וְאִם הִזִּיק מִשְׁלֵם מֵה שֶׁהִזִּיק אֲבָל לֹא יִקּוֹץ אֶת  
סוֹכּוֹ עַל מְנַת לִתֵּן אֶת הַדָּמִים רַבִּי יִשְׁמַעֲלֵאל בֶּנוֹ שֶׁל רַבִּי  
יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָא אוֹמֵר אֵף קוֹצֵץ וְנוֹתֵן אֶת הַדָּמִים:



ג המכיר כליו וספריו ביד אחר ויצא לו שם גניבה בעיר.  
ישבע לו לזכות כמה הוציא ויטול ואם לאו לא כל הימנו.  
שאני אומר מכרן לאחר ולקחן זה הימנו:

ד זה בא בחביתו של יין וזה בא בכדו של דבש נסדקה  
חבית של דבש ושפך זה את יינו והציל את הדבש  
לתוכה אין לו אלא שכרו ואם אמר אציל את שלך  
ואתה נותן לי דמי שלי חייב לתן לו שטף נהר חמור  
וחמור חבירו שלו יפה מנה ושל חבירו מאתים הניח  
זה את שלו והציל את של חבירו אין לו אלא שכרו  
ואם אמר לו אני אציל את שלך ואתה נותן לי דמי שלי  
חייב לתן לו:

ה הגזול שדה מחבירו ונטלוהו מסיקין אם מפת מדינה  
היא אומר לו הרי שלך לפניך ואם מחמת הגזלן חייב  
להעמיד לו שדה אחר שטפה נהר אומר לו הרי שלך  
לפניך:

ו הגזול את חבירו או שלוה הימנו או שהפקיד לו  
בישוב לא יחזיר לו במדבר על מנת לצאת במדבר.  
יחזיר לו במדבר:

ז האומר לחבירו גזלתיך הלוייתי הפקדת אצלי ואני  
יודע אם החזרתי לך אם לא החזרתי לך חייב לשלם.  
אבל אם אמר לו אני יודע אם גזלתיך אם הלוייתי אם  
הפקדת אצלי פטור מלשלם:

ח הגונב טלה מן העדר והחזירו ומת או נגנב חיב באחריותו לא ידעו בעלים לא בגניבתו ולא בחזירתו ומנו את הצאן והיא שלימה פטור (מלשלים):

ט אין לזקחין מן הרועים צמר וחלב וגדיים ולא משומרי פירות עצים ופירות אבל לזקחים מן הנשים כלי צמר ביהודה וכלי פשתן בגליל ועגלים בשרון וכלן שאמרו להטמין אסור ולזקחין בצים ותרגולים בכל מקום:

י מוכין שהכובס מוציא הרי אלו שלו ושהסורק מוציא הרי אלו של בעל הבית אם היה השחור על גבי הלבן נוטל את הכל והן שלו יתר מכן הרי אלו של בעל הבית החיט ששיר (מן) החוט כדי לתפור בו ומטלית שהיא שלש על שלש הרי אלו של בעל הבית מה שהחרש מוציא במעצד הרי אלו שלו ובכשיל של בעל הבית ואם היה עושה אצל בעל הבית אף הנסרת של בעל הבית: סליק

# מסכת בבא מציעא

פרק א

שְׁנַיִם אוֹחֲזִין בְּטָלִית זֶה אוֹמֵר אֲנִי מְצֵאתִיהּ וְזֶה אוֹמֵר  
אֲנִי מְצֵאתִיהּ זֶה אוֹמֵר כֹּלָּה שְׁלִי וְזֶה אוֹמֵר כֹּלָּה  
שְׁלִי זֶה יֹשֵׁב שְׁאִין לוֹ בֶּה פָחוֹת מִחֲצִיָּהּ וְזֶה יֹשֵׁב שְׁאִין  
לוֹ בֶּה פָחוֹת מִחֲצִיָּהּ וַיִּחְלֹקוּ זֶה אוֹמֵר כֹּלָּה שְׁלִי וְזֶה  
אוֹמֵר חֲצִיָּהּ שְׁלִי הָאוֹמֵר כֹּלָּה שְׁלִי יֹשֵׁב שְׁאִין לוֹ בֶּה  
פָחוֹת מִשְׁלֹשָׁה חֻלְקִים וְהָאוֹמֵר חֲצִיָּהּ שְׁלִי יֹשֵׁב שְׁאִין  
לוֹ בֶּה פָחוֹת מִרְבִּיעַ זֶה נוֹטֵל שְׁלֹשָׁה חֻלְקִים וְזֶה נוֹטֵל  
רְבִיעַ:

ב הָיוּ שְׁנַיִם רוֹכְבִּין עַל גִּבִּי בַּהֲמָה אוֹ שֶׁהָיָה אֶחָד רוֹכֵב  
וְאֶחָד מְנַהִיג זֶה אוֹמֵר כֹּלָּה שְׁלִי וְזֶה אוֹמֵר כֹּלָּה שְׁלִי זֶה  
יֹשֵׁב שְׁאִין לוֹ בֶּה פָחוֹת מִחֲצִיָּהּ וְזֶה יֹשֵׁב שְׁאִין לוֹ בֶּה  
פָחוֹת מִחֲצִיָּהּ וַיִּחְלֹקוּ בְּזֶמֶן שֶׁהָיוּ מוֹדִים אוֹ שִׁישׁ לָהֶן  
עֵדִים חוֹלְקִים בְּלֹא שְׁבוּעָה:

ג הָיָה רוֹכֵב עַל גִּבִּי בַּהֲמָה וְרָאָה אֶת הַמְּצִיאָה וְאָמַר  
לַחֲבִירוֹ תִּנָּה לִי נִטְלָה וְאָמַר אֲנִי זָכִיתִי בָּהּ זָכָה בָּהּ אִם  
מִשְׁנֵתָנָה לוֹ אָמַר אֲנִי זָכִיתִי בָּהּ תִּחְלָה לֹא אָמַר כְּלוּם:

ד רָאָה אֶת הַמְּצִיאָה וְנָפַל לוֹ עָלֶיהָ וּבָא אַחֵר וַיִּחְזֹק בָּהּ  
זֶה שֶׁהִחְזִיק בָּהּ זָכָה בָּהּ רָאָה אוֹתָן רָצִין אַחֵר מְצִיאָה  
אַחֵר צָבִי שְׁבוּר אַחֵר גּוֹזְלוֹת שְׁלֹא פָּרְחוּ וְאָמַר זָכָה:

לִי שְׂדֵי זִכְתָּה לֹא הָיָה צָבִי רֶץ בְּדַרְכּוֹ אוֹ שֶׁהָיוּ גִזְלוֹת  
מִפְּרִיחִין וְאָמַר זִכְתָּה לִי שְׂדֵי לֹא אָמַר כָּלוּם:

ה' מְצִיאָת בָּנוּ וּבָתּוֹ הַקֹּטְנִים מְצִיאָת עֲבָדוֹ וְשִׁפְחָתוֹ  
הַכְּנַעֲנִים מְצִיאָת אִשְׁתּוֹ הָרִי אֵלּוּ שְׁלוֹ מְצִיאָת בָּנוּ וּבָתּוֹ  
הַגְּדוֹלִים מְצִיאָת עֲבָדוֹ וְשִׁפְחָתוֹ הָעֲבָרִים מְצִיאָת אִשְׁתּוֹ  
שֶׁגִּרְשָׁהּ אָף עַל פִּי שְׁלֹא נָתַן לָהּ כְּתוּבָתָהּ הָרִי אֵלּוּ  
שְׁלָהֶן:

י' מָצָא שְׁטָרֵי חוֹב אִם יֵשׁ בָּהֶן אַחֲרִיּוֹת נִכְסִים לֹא יַחְזִיר.  
שְׁבִית דִּין נִפְרָעִין מֵהֶן אִין בָּהֶן אַחֲרִיּוֹת נִכְסִים יַחְזִיר.  
שָׂאִין בֵּית דִּין נִפְרָעִין מֵהֶן דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר וְחֻכְמִים  
אוֹמְרִים בֵּין כֶּךָּ וּבֵין כֶּךָּ לֹא יַחְזִיר מִפְּנֵי שְׁבִית דִּין נִפְרָעִין  
מֵהֶן:

ז' מָצָא גִטֵּי נָשִׁים וְשִׁחְרוּרֵי עֲבָדִים דִּיתִיקֵי מִתְּנָה  
וְשׁוֹבְרִים הָרִי זֶה לֹא יַחְזִיר שְׂאֲנִי אוֹמֵר כְּתוּבִים הָיוּ  
וְנִמְלֵךְ עֲלֵיהֶם שְׁלֹא לְתָנָם:

ח' מָצָא אֲגָרוֹת שׁוֹם וְאֲגָרוֹת מְזוֹן שְׁטָרֵי חֲלִיצָה וּמֵאוּנִין  
וְשְׁטָרֵי בִּירוּרִין וְכָל מַעֲשֵׂה בֵּית דִּין הָרִי זֶה יַחְזִיר מָצָא  
בַּחֲפִיסָה אוֹ בְּדִלוּסְקָמָא תִּכְרִיךְ שֶׁל שְׁטָרוֹת אוֹ אֲגָדָה  
שֶׁל שְׁטָרוֹת הָרִי זֶה יַחְזִיר וְכַמָּה הִיא אֲגָדָה שֶׁל שְׁטָרוֹת  
שְׁלֹשָׁה קְשׁוּרִין זֶה בְּזֶה רֶבֶן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר  
אֶחָד הִלּוּהּ מִשְׁלָשָׁה יַחְזִיר לַלּוּהּ שְׁלֹשָׁה הִלּוּיִן מֵאֶחָד  
יַחְזִיר לַמְּלוּהּ מָצָא שְׁטָר בֵּין שְׁטָרוֹתָיו וְאִינוּ יוֹדְעֵי מַה

טיבוֹ יִהְיֶה מִנַּח עַד שְׂיבָא אֵלֶיהוּ אִם יֵשׁ עִמָּהֶן סִמְפוּנוֹת.  
יַעֲשֶׂה מָה שֶׁבְּסִמְפוּנוֹת:

### פרק ב

אֵלּוּ מְצִיאֹת שְׁלוֹ וְאֵלּוּ חֵיב לְהַכְרִיז. אֵלּוּ מְצִיאֹת  
שְׁלוֹ. מֶצֶא פִּירוֹת מְפֻזָּרִין. מְעוֹת מְפֻזָּרוֹת. כְּרִיכוֹת  
בְּרִשּׁוֹת הָרָבִים. וְעִגּוּלֵי דְבִילָה. כְּכָרוֹת שֶׁל נֶחְתּוּם.  
מִחְרוּזוֹת שֶׁל דָּגִים. וְחֲתִיכוֹת שֶׁל בָּשָׂר. וְגִזֵּי צֶמֶר הַבָּאוֹת  
מִמְדִּינַתָּן. וְאַנִּיצֵי פֶשֶׁתָּן. וְלִשּׁוֹנוֹת שֶׁל אֲרָגְמָן. הֲרִי אֵלּוּ  
שְׁלוֹ. (דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר) רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר כָּל שֵׁשׁ בּוֹ שְׁנוֹי  
חֵיב לְהַכְרִיז. כִּיצַד. מֶצֶא עִגּוּל וּבִתּוּכוֹ חֶרֶס. כְּכָר וּבִתּוּכוֹ  
מְעוֹת. רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן אֱלֶעָזָר אוֹמֵר כָּל כְּלִי אֲנַפְרִיא אֵינוֹ  
חֵיב לְהַכְרִיז:

<sup>ב</sup> וְאֵלּוּ חֵיב לְהַכְרִיז. מֶצֶא פִּירוֹת בְּכָלִי. אוֹ כְּלִי כְּמוֹת  
שֶׁהוּא. מְעוֹת בְּכִיס אוֹ כִּיס כְּמוֹת שֶׁהוּא. צְבוּרֵי פִּירוֹת  
צְבוּרֵי מְעוֹת. שְׁלִשָּׁה מִטְבְּעוֹת זֶה עַל זֶה. כְּרִיכוֹת  
בְּרִשּׁוֹת הִיחִיד וְכְכָרוֹת שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת. וְגִזֵּי צֶמֶר  
הַלְקוּחוֹת מִבֵּית הָאוֹמֶן. כִּדֵּי יִזְן וְכִדֵּי שֶׁמֶן. הֲרִי אֵלּוּ חֵיב  
לְהַכְרִיז:

<sup>ג</sup> מֶצֶא אַחֵר הַגֶּפֶה. אוֹ אַחֵר הַגָּדָר. גּוֹזְלוֹת מְקַשְּׁרִין.  
אוֹ בְּשִׁבְלִין שֶׁבְּשָׂדוֹת. הֲרִי זֶה לֹא יֵגַע בָּהֶן. מֶצֶא כְּלִי  
בְּאַשְׁפָּה אִם מְכַסֶּה לֹא יֵגַע בּוֹ. אִם מְגָלָה נוֹטֵל וּמַכְרִיז.  
מֶצֶא בָּגֶל וּבִכְתָּל יִשֹּׁן. הֲרִי אֵלּוּ שְׁלוֹ. מֶצֶא בְּכֶתֶל חֲדָשׁ.

מִחְצִיו וְלַחוּץ שָׁלוֹ. מִחְצִיו וְלַפְּנִים שֶׁל בַּעַל הַבַּיִת. אִם הָיָה מְשָׁבִירוֹ לְאַחֲרִים. אָפִילוֹ מֵצֵא בְּתוֹךְ הַבַּיִת. הָרִי אֵלּוֹ שָׁלוֹ:

י' מֵצֵא בְּחֻנּוֹת הָרִי אֵלּוֹ שָׁלוֹ. בֵּין הַתִּיבָה וְלַחֲנוּנֵי הָרִי אֵלּוֹ שֶׁל חֲנוּנֵי. לַפְּנֵי שֶׁל שְׁלַחֲנֵי. הָרִי אֵלּוֹ שָׁלוֹ. בֵּין הַכְּסֵא וְלִשְׁלַחֲנֵי הָרִי אֵלּוֹ לִשְׁלַחֲנֵי. הַלּוֹקֵחַ פִּירוֹת מִחֲבִירוֹ. אוֹ שֶׁשָּׁלַח לוֹ חֲבִירוֹ פִּירוֹת. וּמֵצֵא בָּהֶן מַעוֹת. הָרִי אֵלּוֹ שָׁלוֹ. אִם הָיוּ צְרוּרִין נוֹטֵל וּמַכְרִיז:

ה' אִף הַשְּׂמֵלָה הָיְתָה בְּכָלֹל כָּל אֵלֶּה. לָמָּה יֵצְאָה. לְהַקִּישׁ אֵלֶיהָ. לֹאמַר לָךְ מָה שְּׂמֵלָה מִיּוֹחֶדֶת שֵׁשׁ בָּהּ סִמָּנוֹן. וַיֵּשׁ לָהּ תוֹבָעִים. אִף כָּל דְּבָר שֵׁשׁ בּוֹ סִמָּנוֹן. וַיֵּשׁ לוֹ תוֹבָעִים. חַיֵּב לְהַכְרִיז:

י' וְעַד מָתִי חַיֵּב לְהַכְרִיז. עַד כְּדֵי שִׁידְעוּ בּוֹ שְׂכִינָיו. דְּבָרֵי רַבִּי מֵאִיר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר שְׁלֹשׁ רְגָלִים. וְאַחֵר הָרָגֶל הָאַחֲרוֹן שִׁבְעָה יָמִים. כְּדֵי שִׁילַךְ לְבֵיתוֹ שְׁלֹשָׁה. וַיַּחֲזוֹר שְׁלֹשָׁה. וַיַּכְרִיז יוֹם אֶחָד:

י' אָמַר אֶת הָאֲבִידָה וְלֹא אָמַר אֶת סִמָּנֶיהָ. לֹא יִתֵּן לוֹ. וְהִרְמָאֵי אִף עַל פִּי שְׂאֵמֶר סִמָּנֶיהָ לֹא יִתֵּן לוֹ. שְׂנֵאֲמַר עַד דְּרוֹשׁ אַחִיד אוֹתוֹ. עַד שֶׁתְּדַרּוֹשׁ אֶת אַחִיד. אִם רִמָּאֵי הוּא. אִם אֵינוֹ רִמָּאֵי. כָּל דְּבָר שְׁעוֹשָׂה וְאוֹכֵל. יַעֲשֶׂה וְיֹאכֵל. וְדָבָר שְׂאֵינוֹ עוֹשֶׂה וְאוֹכֵל יִמְכֹּר. שְׂנֵאֲמַר וְהַשְׁבוֹתוֹ לוֹ. רָאָה הֵיאָד תְּשִׁיבֵנוּ לוֹ. מָה יִהְיֶה בְּדָמִים. רַבִּי טְרַפּוֹן אוֹמֵר יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן. לְפִיכָךְ אִם נֶאֱבָדוּ. חַיֵּב בְּאַחֲרִיּוֹתָן.

רבי עקיבא אומר לא ישתמש בהן לפיכך אם נאבדו.  
אינו חייב באחריותן:

<sup>ח</sup> מצא ספרים קורא בהן אחת לשלשים יום. ואם אינו יודע לקרות גוללן אבל לא ילמוד בהן בתחלה. ולא יקרא אחר עמו. מצא כסות מנערה אחת לשלשים יום. ושוטחה לצרכה. אבל לא לכבודו. כלי כסף וכלי נחשת. משתמש בהן לצרכן. אבל לא לשוחקן. כלי זהב וכלי זכוכית. לא יגע בהן עד שיבא אליהו. מצא שק או קפה. וכל דבר שאין דרכו לטול. הרי זה לא יטול:

<sup>ט</sup> איזו היא אבידה. מצא חמור או פרה רועין בדרך. אין זו אבידה. חמור וכליו הפוכין. פרה רצה בין הכרמים. הרי זו אבידה. החזירה וברחה החזירה וברחה. אפילו ארבעה וחמשה פעמים. חייב להחזירה. שנאמר השב תשיבם. הריה בטל מסלע. לא יאמר לו תן לי סלע. אלא נותן לו שכרו כפועל (בטל). אם יש שם בית דין. מתנה בפני בית דין. אם אין שם בית דין. בפני מי יתנה. שלו קודם:

<sup>י</sup> מצאה ברפת אין חייב בה. ברשות הרבים חייב בה. ואם היתה בית הקברות לא יטמא לה. אם אמר לו אביו הטמא או שאמר לו אל תחזיר. לא ישמע לו. פרק וטען. פרק וטען. אפילו ארבעה וחמשה פעמים חייב. שנאמר עזוב תעזוב. הלך וישב לו ואמר. הואיל ועליך מצוה. אם

רצונך לפרוק פרוק פטור שנאמר עמו אם היה זקן או חולה חייב מצוה מן התורה לפרוק אבל לא לטעון רבי שמעון אומר אף לטעון רבי יוסי הגלילי אומר אם היה עליו יתר על משאו אין זקוק לו שנאמר תחת משאו משאוי שהוא יכול לעמוד בו:

”אבדתו ואבדת אביו שלו קודמת אבדתו ואבדת רבו שלו קודמת אבדת אביו ואבדת רבו של רבו קודמת שאביו הביאו לחיי העולם הזה ורבו שלמדו חכמה מביאו לחיי העולם הבא ואם אביו חכם של אביו קודמת היה אביו ורבו נושאים משאוי מניח את של רבו ואחר כך מניח את של אביו היה אביו ורבו בבית השבי פודה את רבו ואחר כך פודה את אביו ואם (היה) אביו חכם פודה את אביו ואחר כך פודה את רבו:

### פרק ג

המפקיד אצל חבירו בהמה או כלים ונגנבו או שאבדו שלם ולא רצה לישבע שהרי אמרו שומר חנם נשבע ויוצא נמצא הגנב משלם תשלומי כפל טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה למי משלם למי שהפקדון אצלו נשבע ולא רצה לשלם נמצא הגנב משלם תשלומי כפל טבח ומכר משלם תשלומי ארבעה וחמשה למי משלם לבעל הפקדון:



<sup>ב</sup> השוֹכֵר פָּרָה מִחֲבִירוֹ וְהִשְׁאִילָהּ לְאַחַר וּמֵתָה כְּדֶרֶכָּהּ יִשְׁבַּע הַשּׁוֹכֵר שְׂמֵתָה כְּדֶרֶכָּהּ וְהִשְׁאִיל יִשְׁלַם לְשׁוֹכֵר אָמַר רַבִּי יוֹסִי כִּי־צַד הָלָה עוֹשָׂה סְחוּרָה בְּפָרְתּוֹ שֶׁל חֲבִירוֹ אֵלָּא תַחֲזוֹר פָּרָה לְבָעָלִים:

<sup>ג</sup> אָמַר לְשָׁנִים גּוֹלְתִי לְאַחַד מִכֶּם מָנָה וְאֵינִי יוֹדֵעַ אֵיזָה מִכֶּם אוֹ אָבִיו שֶׁל אֶחָד מִכֶּם הִפְקִיד לִי מָנָה וְאֵינִי יוֹדֵעַ אֵיזָה הוּא נֹתֵן לָזֶה מָנָה וְלָזֶה מָנָה שֶׁהוֹדָה מִפִּי עֲצָמוֹ:

<sup>ד</sup> שְׁנַיִם שֶׁהִפְקִידוּ אֶצְלִי אֶחָד זֶה מָנָה וְזֶה מֵאֲתִים זֶה אֹמֵר שְׁלִי מֵאֲתִים וְזֶה אֹמֵר שְׁלִי מֵאֲתִים נֹתֵן לָזֶה מָנָה וְלָזֶה מָנָה וְהִשְׁאִיר יְהִיא מִנָּח עַד שְׂיָבֵא אֵלֵיהֶוּ אָמַר רַבִּי יוֹסִי אִם בֵּן מֵהַ הִפְסִיד הֶרְמָאִי אֵלָּא הִכֵּל יְהִיא מִנָּח עַד שְׂיָבֵא אֵלֵיהֶוּ:

<sup>ה</sup> וְכֵן שְׁנֵי כֻלִּים אֶחָד יָפָה מָנָה וְאֶחָד יָפָה אֶלֶף זוּזֵי זֶה אֹמֵר יָפָה שְׁלִי וְזֶה אֹמֵר יָפָה שְׁלִי נֹתֵן אֶת הַקָּטָן לְאֶחָד מֵהֶן וּמִתּוֹךְ הַגָּדוֹל נֹתֵן דְּמֵי קָטָן לְשֵׁנִי וְהִשְׁאִיר יְהִיא מִנָּח עַד שְׂיָבֵא אֵלֵיהֶוּ אָמַר רַבִּי יוֹסִי אִם בֵּן מֵהַ הִפְסִיד הֶרְמָאִי אֵלָּא הִכֵּל יְהִיא מִנָּח עַד שְׂיָבֵא אֵלֵיהֶוּ:

<sup>ו</sup> הַמִּפְקִיד פִּירוֹת אֶצְלִי חֲבִירוֹ אֶפִּילוּ הֵן אַבּוּדִין לֹא יִגַּע בָּהֶן רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אֹמֵר מוֹכְרֵן בְּפָנֵי בֵּית דִּין מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמִשִּׁיב אֲבִידָה לְבָעָלִים:

י המפקיד פירות אצל חבירו. הרי זה יוציא לו חסרונות. לחטין ולארוז תשעה חצאי קבין לכור. לשעורין ולדחן תשעה קבין לכור. לכסמין ולזרע פשתן שלש סאין לכור. הכל לפי המדה. הכל לפי הזמן. אמר רבי יוחנן בן נורי וכי מה אכפת להן לעכברים. והלא אוכלים בין מהרבה ובין מקממא. אלא אינו מוציא לו חסרונות. אלא לכור אחד בלבד. רבי יהודה אומר אם היתה מדה מרבה. אינו מוציא לו חסרונות מפני שמותירות:

ח יוציא לו שתות ליין. רבי יהודה אומר חמש. יוציא לו שלשת לוגין שמן למאה. לוג ומחצה שמרים לוג ומחצה בלע. אם היה שמן מזקק. אינו מוציא לו שמרים. אם היו קנקנים ישנים. אינו מוציא לו בלע. רבי יהודה אומר אף המוכר שמן מזקק לחבירו כל ימות השנה. הרי מקבל עליו לוג ומחצה שמרים למאה:

ט המפקיד חבית אצל חבירו. ולא יחדו לה הבעלים מקום. וטלטלה ונשברה. אם מתוך ידו נשברה. לצרכו חיב. לצרכה פטור. אם משהניחה נשברה. בין לצרכו בין לצרכה פטור. יחדו לה הבעלים מקום. וטלטלה ונשברה. בין מתוך ידו ובין משהניחה. לצרכו חיב. לצרכה פטור:

י המפקיד מעות אצל חבירו. צררן והפשילן לאחוריו. או שמסרן לבנו ולבתו הקטנים. ונעל בפניהם שלא

כָּרְאוּ חֵיב־שְׁלֹא שָׁמַר כְּדֶרֶךְ הַשּׁוֹמְרִים וְאִם שָׁמַר כְּדֶרֶךְ  
הַשּׁוֹמְרִים פָּטוּר:

י"א הַמִּפְקִיד מַעוֹת אֶצֶל שְׁלֹחְנִי אִם צְרוּרִין לֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ  
בָּהֶן לְפִיכָךְ אִם נֶאֱבְדוּ אֵינוֹ חֵיב בְּאַחֲרֵיּוֹתָן מִתְרִין  
יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן לְפִיכָךְ אִם נֶאֱבְדוּ חֵיב בְּאַחֲרֵיּוֹתָן אֶצֶל בַּעַל  
הַבֵּית בֵּין צְרוּרִין וּבֵין מִתְרִין לֹא יִשְׁתַּמֵּשׁ בָּהֶן לְפִיכָךְ אִם  
נֶאֱבְדוּ אֵינוֹ חֵיב בְּאַחֲרֵיּוֹתָן חֲנוּנִי כְּבַעַל הַבֵּית דְּבָרֵי רַבִּי  
מֵאִיר רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר חֲנוּנִי כְּשִׁלְחָנִי:

י"ב הַשּׁוֹלֵחַ בִּפְקֻדוֹן בֵּית שְׁמַאי אוֹמְרִים יִלְקֶה בְּחֶסֶר  
וּבִיתֵּהוּ וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים כְּשַׁעַת הוֹצָאָה רַבִּי עֲקִיבָא  
אוֹמֵר כְּשַׁעַת הַתְּבִיעָה הַחוּשָׁב לְשִׁלּוּחַ יָד בִּפְקֻדוֹן בֵּית  
שְׁמַאי אוֹמְרִים חֵיב וּבֵית הֵלֵל אוֹמְרִים אֵינוֹ חֵיב עַד  
שִׁישְׁלַח בּוֹ יָד (שֶׁנֶּאֱמַר אִם לֹא שָׁלַח יָדוֹ בַּמְּלָאכָת רַעְהוּ)  
כִּיצַד הָטָה אֶת הַחֲבִית וְנָטַל הַיִּמָּנָה רְבִיעִית וְנִשְׁבְּרָה  
אֵינוֹ מְשֻׁלָּם אֶלָּא רְבִיעִית הַגְּבִיָּה וְנָטַל הַיִּמָּנָה רְבִיעִית  
וְנִשְׁבְּרָה מְשֻׁלָּם דְּמֵי כֻּלָּה:

## פרק ד

הַזֶּהֱב קוֹנֶה אֶת הַכֶּסֶף וְהַכֶּסֶף אֵינוֹ קוֹנֶה אֶת הַזֶּהֱב.  
הַנְּחָשֶׁת קוֹנֶה אֶת הַכֶּסֶף וְהַכֶּסֶף אֵינוֹ קוֹנֶה אֶת  
הַנְּחָשֶׁת. מְעוֹת רְעוֹת קוֹנוֹת אֶת הַיָּפוֹת וְהַיָּפוֹת אֵינָן  
קוֹנוֹת אֶת הָרְעוֹת. אֲסִימוֹן קוֹנֶה אֶת הַמִּטְבֵּעַ וְהַמִּטְבֵּעַ  
אֵינוֹ קוֹנֶה אֶת אֲסִימוֹן. מְטַלְטֵלִין קוֹנִים אֶת הַמִּטְבֵּעַ.  
וְהַמִּטְבֵּעַ אֵינוֹ קוֹנֶה אֶת הַמְטַלְטֵלִין. (זֶה הַכָּלָל) כָּל  
הַמְטַלְטֵלִין קוֹנִין זֶה אֶת זֶה:

<sup>ב</sup> בִּיצֵד מְשַׁךְ הֵימָנוּ פִּירוֹת וְלֹא נָתַן לוֹ מְעוֹת. אֵינוֹ יָכוֹל  
לְחַזֹּר בּוֹ. נָתַן לוֹ מְעוֹת. וְלֹא מְשַׁךְ הֵימָנוּ פִּירוֹת. יָכוֹל  
לְחַזֹּר בּוֹ. אֲבָל אָמְרוּ מִי שֶׁפָּרַע מֵאֲנָשִׁי דוֹר הַמִּבּוּל וּמִדּוֹר  
הַפְּלָגָה. הוּא עֲתִיד לְהַפָּרַע מִמִּי שֶׁאֵינוֹ עוֹמֵד בְּדַבְּרוֹ. רַבִּי  
שִׁמְעוֹן אוֹמֵר כָּל שֶׁהַכֶּסֶף בִּידּוֹ. יָדוֹ עַל הָעֲלִינָה:

<sup>ג</sup> הָאוֹנָאָה אַרְבָּעָה כֶּסֶף מַעֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה כֶּסֶף לְסֻלַּע.  
שְׁתּוֹת לְמֶקַח. עַד מָתִי מוֹתֵר לְהַחֲזִיר. עַד כְּדֵי שְׂרִיאָה  
לְתֵגֵר אוֹ לְקִרְבּוֹ. הוֹרָה רַבִּי טַרְפוֹן בְּלוֹד. הָאוֹנָאָה שְׁמֹנֶה  
כֶּסֶף לְסֻלַּע. שְׁלִישׁ לְמֶקַח וְשִׁמְחוֹ תֵּגֵרִי לוֹד. אָמַר לָהֶם כָּל  
הַיּוֹם מוֹתֵר לְחַזֹּר. אָמְרוּ לוֹ יֵינִיחַ לָנוּ רַבִּי טַרְפוֹן בְּמִקּוֹמָנוּ  
וְחִזְרוּ לְדַבְּרֵי חֲכָמִים:

<sup>ד</sup> אֶחָד הַלּוֹקֵחַ וְאֶחָד הַמוֹכֵר יֵשׁ לָהֶן אוֹנָאָה. כָּשֶׁם  
שֶׁאוֹנָאָה לְהִדְיוֹט כִּדְאוֹנָאָה לְתֵגֵר. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אֵין

אֲנָא לַתְּגָר מִי שֶׁהִטְלָה עָלָיו יָדוֹ עַל הָעֲלִיזָה רָצָה אֹמֵר  
לֹא תֵן לִי מַעֲוֵתִי אוֹ תֵן לִי מֵה שְׁאוּנֵיתִנִּי:

ה' כִּמָּה תִּהְיֶה הַסֵּלַע חֲסִירָה וְלֹא יִהְיֶה בָּהּ אֲנָא רַבִּי  
מֵאִיר אֹמֵר אַרְבַּעַת אִיסָרִין אִיסָר לְדִינָר רַבִּי יְהוּדָה  
אֹמֵר אַרְבַּעַת פְּנִדְיוֹנוֹת פְּנִדְיוֹן לְדִינָר רַבִּי שְׁמַעוֹן אֹמֵר  
שְׁמֹנֶה פְּנִדְיוֹנוֹת שְׁנֵי פְּנִדְיוֹנִים לְדִינָר:

י' עַד מָתִי מוֹתֵר לְהַחְזִיר בְּכָרִים עַד כְּדֵי שִׁירָא  
לְשַׁלְּחָנִי וּבְכַפָּרִים עַד עַרְבֵי שַׁבָּתוֹת אִם הִיא מְכִירָה  
אֶפִּילוֹ לְאַחֵר שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ מְקַבֵּלָה הֵימָנוּ וְאִין לֹא  
עָלָיו אֶלָּא תִרְעַמֶּת וְנוֹתְנָה לְמַעֲשֵׂר שְׁנִי וְאִינוּ חוֹשֵׁשׁ  
שְׁאִינוּ אֶלָּא נֶפֶשׁ רָעָה:

י' הָאֲנָא אַרְבַּעַת כֶּסֶף וְהִטְעֵנָה שְׁתֵּי כֶסֶף וְהַהוּדָא  
שְׁוֵה פְרוּטָה חֲמֵשׁ פְרוּטוֹת הֵן הַהוּדָא שְׁוֵה פְרוּטָה  
וְהָאִשָּׁה מִתְקַדֶּשֶׁת בְּשְׁוֵה פְרוּטָה וְהַנֶּהֱנָה בְּשְׁוֵה פְרוּטָה  
מִן הַהֶקְדָּשׁ מְעַל וְהַמּוֹצֵא שְׁוֵה פְרוּטָה חַיֵּב לְהַכְרִיז  
וְהַגּוֹזֵל אֶת חֲבִירוֹ שְׁוֵה פְרוּטָה וְנִשְׁבַּע לֹא יוֹלִיכֵנוּ אַחֲרָיו  
אֶפִּילוֹ לְמָדִי:

י' חֲמִשָּׁה חֲמִשִּׁין הֵן הָאוֹכֵל תְּרוּמָה וְתְרוּמַת מַעֲשֵׂר  
וְתְרוּמַת מַעֲשֵׂר שֶׁל דָּמָאִי וְהַחֲלָה וְהַבְּבוּרִים מוֹסִיף  
חֲמֵשׁ הַפּוֹדָה (נִטְע רַבֵּעִי) וּמַעֲשֵׂר שְׁנִי שֶׁלֹּא מוֹסִיף חֲמֵשׁ  
הַפּוֹדָה אֶת הֶקְדָּשׁוֹ מוֹסִיף חֲמֵשׁ הַנֶּהֱנָה בְּשְׁוֵה פְרוּטָה

מן ההקדש· מוסיף חמש· והגזל את חבירו שוה פרוטה  
ונשבע לו מוסיף חמש:

ט אלו דברים שאין להם אונאה· העבדים והשטרות  
והקרקעות וההקדשות· אין להם תשלומי כפל· ולא  
תשלומי ארבעה וחמשה· שומר חנם אינו נשבע· ונושא  
שכר אינו משלם· רבי שמעון אומר קדשים שהוא חייב  
באחריותו יש להן אונאה· ושאינו חייב באחריותו אין להן  
אונאה· רבי יהודה אומר אף המוכר ספר תורה בהמה  
ומרגליות אין להם אונאה· אמרו לו לא אמרו אלא את  
אלו:

י כשם שאונאה במקח ובממכר· כך אונאה בדברם· לא  
יאמר לו בכמה חפץ זה· והוא אינו רוצה לקח· אם היה  
בעל תשובה לא יאמר לו זכור מעשיך הראשונים· אם  
היה בן גרים· לא יאמר לו זכור מעשה אבותיך· שנאמר  
וגר לא תונה ולא תלחצנו:

יא אין מערבין פירות בפירות· אפילו חדשים בחדשים·  
ואין צריך לומר חדשים בישנים· באמת ביין התירו לערב  
קשה ברך· מפני שהוא משביחו· אין מערבין שמרי יין  
ביין· אבל נותן לו את שמריו· מי שנתערב (לו) מים ביין  
לא ימכרנו בחנות· אלא אם כן הודיעו· ולא לתגר· אף על  
פי שהודיעו· שאינו אלא לרמות בו· מקום שנהגו להטיל  
מים ביין· יטילו:

י" התגר נוטל מחמש גרנות ונותן לתוך מגורה אחת.  
 מחמש גתות ונותן לתוך פיתס אחד ובלבד שלא יהא  
 מתכוין לערב רבי יהודה אומר לא יחלק התנוני קליות  
 ואגוזים לתינוקות מפני שהוא מרגילן לבא אצלם וחכמים  
 מתירין ולא לפחות את השער וחכמים אומרים זכור  
 לטוב לא יבור את הגריסין דברי אבא שאול וחכמים  
 מתירין ומודים שלא יבור מעל פי מגורה שאינו אלא  
 כגונב את העין אין מפרקסין לא את האדם ולא את  
 הבהמה ולא את הכלים:

## פרק ה

איזהו נשך ואיזהו תרבית איזהו נשך המלוה סלע  
 בחמשה דינרין סאתים חטין בשלשה מפני  
 שהוא נשך ואיזהו תרבית המרבה בפירות כיצד לקח  
 הימנו חטין בדינר זהב הכור וכן השער עמדו חטין  
 בשלשה דינרין אמר לו תן לי חטין שאני רוצה למכרן  
 ולקח בהן יין אמר לו הרי חטין עשויות עלי שלשה  
 דינרים והרי לך אצלי בהן יין ויין אין לו:

ב המלוה את חבירו לא ידור בחצרו חנם ולא ישכור  
 ממנו בפחות מפני שהוא רבית מרבין על השכר ואין  
 מרבין על המכר כיצד השכיר לו את חצרו ואמר לו  
 אם מעכשיו אתה נותן לי הרי היא לך בעשרה סלעים  
 לשנה ואם של חדש בחדש בסלע לחדש מותר מכר

לו שָׁדְהוּ. וְאָמַר לוֹ אִם מַעֲכָשְׁיוֹ אֶתָּה נוֹתֵן לִי הָרִי הִיא  
שֶׁלְּךָ בְּאֶלֶף זָזוּ. אִם לִגְרָן בְּשָׁנִים עָשָׂר מָנָה. אָסוּר:

ג מִכָּר לוֹ אֶת הַשָּׂדֶה. וְנָתַן לוֹ מִקְצֵת דָּמִים. וְאָמַר לוֹ  
אִימָתִי שֶׁתִּרְצֶה הָבֵא מַעוֹת וְטוֹל אֶת שֶׁלְּךָ. אָסוּר. הִלּוּהוּ  
עַל שָׁדְהוּ וְאָמַר לוֹ. אִם אֵי אֶתָּה נוֹתֵן לִי מִכָּאן וְעַד שְׁלֹשׁ  
שָׁנִים. הָרִי הִיא שְׁלִי. הָרִי הִיא שְׁלוֹ. וְכֵךְ הָיָה בֵּיתוֹס בֶּן  
זוֹנִין עוֹשֶׂה עַל פִּי חֲכָמִים:

ד אֵין מוֹשִׁיבִין חֲנוּנִי לְמַחְצִית שָׂכָר. וְלֹא יִתֵּן מַעוֹת לִקְח  
בִּהֵן פִּירוֹת לְמַחְצִית שָׂכָר. אֲלֹא אִם בֶּן נוֹתֵן לוֹ שָׂכָרוֹ  
כְּפוּעֵל. אֵין מוֹשִׁיבִין תִּרְנַגּוּלִין לְמַחְצֶה. וְאֵין שָׁמִין עֲגָלִין  
וְסִיחִין לְמַחְצֶה. אֲלֹא אִם בֶּן נוֹתֵן לוֹ שָׂכָר עֲמָלוֹ וּמְזוֹנוֹ.  
(אֲבָל) מִקְבָּלִין עֲגָלִין וְסִיחִין לְמַחְצֶה. וּמִגְדָּלִין אוֹתָן עַד  
שִׁיְהוּ מְשֻׁלָּשִׁין. וְחִמּוֹר עַד שֶׁתֵּהָא טוֹעָנָת:

ה שָׁמִין פָּרָה וְחִמּוֹר וְכָל דָּבָר שֶׁדִּרְכוֹ לַעֲשׂוֹת וְלֶאֱכֹל  
לְמַחְצֶה. מְקוֹם שֶׁנִּהְגוּ לְחַלּוֹק אֶת הַיִּלְדוֹת מִיַּד חוֹלְקִין.  
מְקוֹם שֶׁנִּהְגוּ לְגַדֵּל יִגְדִּילוּ. רַבֵּן שֶׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמַר  
שָׁמִין עֲגָל עִם אִמּוֹ. וְסִיחַ עִם אִמּוֹ. וּמִפָּרִין עַל שָׁדְהוּ. וְאֵינוּ  
חוֹשֵׁשׁ מִשּׁוּם רַבִּית:

ו אֵין מִקְבָּלִין צֹאן בְּרִזֵּל מִיִּשְׂרָאֵל מִפְּנֵי שֶׁהוּא רַבִּית. אֲבָל  
מִקְבָּלִין צֹאן בְּרִזֵּל מִן הַנְּכָרִים. וְלוֹזִין מֵהֶן וּמְלוֹזִין אוֹתָן  
בְּרַבִּית. וְכֵן בִּגְר תּוֹשֵׁב. מְלוּה יִשְׂרָאֵל מַעוֹתָיו שֶׁל נְכָרִי.  
מִדַּעַת הַנְּכָרִי. אֲבָל לֹא מִדַּעַת יִשְׂרָאֵל:



י אין פוסקין על הפירות עד שיצא השער. (יצא השער פוסקין. ואף על פי שאין לזה יש לזה.) הנה הוא תחלה לקוצרים. פוסק עמו על הגדיש. ועל העביט של ענבים. ועל המעטן של זיתים. ועל הבצים של יוצר. ועל הסיד מששקעו בבבשן. ופוסק עמו על הזבל כל ימות השנה. רבי יוסי אומר אין פוסקין על הזבל אלא אם בן היתה לו זבל באשפה. וחכמים מתירין. ופוסק עמו כשער הגבוה. רבי יהודה אומר אף על פי שלא פסק עמו כשער הגבוה יכול לומר תן לי כזה. או תן לי את מעותי:

ח מלוה אדם את אריסיו חטין בחטין לזרע. אבל לא לאכול. שהיה רבן גמליאל מלוה את אריסיו חטין בחטין לזרע. ביקר והוזלו. ובזול והוקרו. נוטל מהן כשער הזול. לא מפני שהלכה כן. אלא שרצה להחמיר על עצמו:

ט לא יאמר לחבירו הלויני כור חטים. ואני אתן לך לגרן. אבל אומר לו הלויני. עד שיבא בני. או עד שאמצא מפתח. והלל אוסר. וכן היה הלל אומר. לא תלוה אשה כפר לחברתה. עד שתעשנו דמים. שמא יוקירו חטים. ונמצאו באות לידי רבית:

י אומר אדם לחבירו נפש עמי ואנכש עמך. עדור עמי ואעדור עמך. אבל לא יאמר לו נפש עמי ואעדור עמך. עדור עמי ואנכש עמך. כל ימי גריד אחד. כל ימי רביעה אחת. לא יאמר לו חרוש עמי בגריד ואני אחרוש עמך.

בְּרַבִּיעָה רַבֵּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר יֵשׁ רַבִּית מְקַדֶּמֶת וַיֵּשׁ רַבִּית  
מֵאוּחָרֶת בִּיצֵד נָתַן עֵינָיו לְלוּזֹת הַיֶּמֶנוֹ וְהָיָה מְשַׁלַּח לוֹ  
וְאוֹמֵר בְּשִׁבִּיל שְׁתִּלְוִינִי זֶה הִיא רַבִּית מְקַדֶּמֶת לָזֶה הַיֶּמֶנוֹ  
וְהַחֲזִיר לוֹ אֶת מְעוֹתָיו וְהָיָה מְשַׁלַּח לוֹ וְאוֹמֵר בְּשִׁבִּיל  
מְעוֹתֶיךָ שֶׁהָיוּ בְּטִלּוֹת אֶצְלִי זֶה הִיא רַבִּית מֵאוּחָרֶת רַבִּי  
שִׁמְעוֹן אוֹמֵר יֵשׁ רַבִּית דְּבָרִים לֹא יֹאמַר לוֹ דַּע כִּי בֹא  
אִישׁ פְּלוֹנִי מִמָּקוֹם פְּלוֹנִי:

וְאֵלּוּ עוֹבְרִין בְּלֹא תַעֲשֶׂה הַמְּלוֹה וְהַלְוֹה וְהַעֲרֵב  
וְהַעֲדִים וְחֻכָּמִים אוֹמְרִים אִף הַסּוֹפֵר עוֹבְרִים מְשׁוּם לֹא  
תִתֵּן וּמְשׁוּם בֶּל תִּקַּח מֵאֲתוֹ וּמְשׁוּם לֹא תִהְיֶה לוֹ כְּנֶשֶׁה  
וּמְשׁוּם לֹא תְשִׁימוֹן עָלָיו נֶשֶׁךְ וּמְשׁוּם וּלְפָנַי עוֹר לֹא תִתֵּן  
מִכְשׁוֹל וַיֵּרֶאֶת מֵאֲלֹהֶיךָ אֲנִי יי:

### פרק ו

הַשּׁוֹכֵר אֶת הָאוֹמֵנִין וְהִטְעוּ זֶה אֶת זֶה אֵין לָהֶם זֶה עַל  
זֶה אֵלֹא תִרְעַמֶּת שֹׁכֵר אֶת הַחֹמֶר וְאֶת הַקֶּדֶר  
לְהַבִּיא פְּרִיפְרִין וְחִלְלִים לַכֶּלֶה אוֹ לִמֶּת וּפּוֹעֲלִין לְהַעֲלוֹת  
פְּשִׁתָּנָן מִן הַמְּשֶׁרֶה וְכָל דְּבַר שֶׁאֵבֵד וְחִזְרוּ בָּהֶן מְקוֹם  
שֶׁאֵין שֵׁם אָדָם שׁוֹכֵר עֲלֵיהֶן אוֹ מְטַעֵן:

<sup>א</sup> הַשּׁוֹכֵר אֶת הָאוֹמֵנִין וְחִזְרוּ בָּהֶן יֵדוֹן עַל הַתַּחְתּוֹנָה אִם  
בְּעַל הַבֵּית חֹזֵר בּוֹ יָדוֹ עַל הַתַּחְתּוֹנָה כָּל הַמְּשֶׁנָּה יָדוֹ עַל  
הַתַּחְתּוֹנָה וְכָל הַחוֹזֵר בּוֹ יָדוֹ עַל הַתַּחְתּוֹנָה:

ג השׁוֹכֵר אֶת הַחֲמוֹר לְהוֹלִיכָה בָּהֶר וְהוֹלִיכָה בִּבְקָעָה בִּבְקָעָה וְהוֹלִיכָה בָּהֶר אֶפְּלוּ זֶז עֶשֶׂר מִלִּין וְזֶז עֶשֶׂר מִלִּין וּמִתָּה חֵיב הַשׁוֹכֵר אֶת הַחֲמוֹר וְהִבְרִיקָה אוֹ שְׁנַעֲשִׂית אֲנִגְרִיא אוֹמֵר לוֹ הֲרִי שְׁלָךְ לִפְנֵיךְ מִתָּה אוֹ נִשְׁבְּרָה חֵיב לְהַעֲמִיד לוֹ חֲמוֹר הַשׁוֹכֵר אֶת הַחֲמוֹר לְהוֹלִיכָה בָּהֶר וְהוֹלִיכָה בִּבְקָעָה אִם הִחֲלִיקָה פָּטוֹר וְאִם הוֹחֲמָה חֵיב לְהוֹלִיכָה בִּבְקָעָה וְהוֹלִיכָה בָּהֶר אִם הִחֲלִיקָה חֵיב וְאִם הוֹחֲמָה פָּטוֹר אִם מִחֲמַת הַמַּעֲלָה חֵיב:

ד הַשׁוֹכֵר אֶת הַפָּרָה לְחֵרוֹשׁ בָּהֶר וְחֵרֶשׁ בִּבְקָעָה אִם נִשְׁבַּר הַקֶּנֶקֶן פָּטוֹר בִּבְקָעָה וְחֵרֶשׁ בָּהֶר אִם נִשְׁבַּר הַקֶּנֶקֶן חֵיב לְדוֹשׁ בְּקִטְנִית וְדֹשׁ בְּתַבּוּאָה פָּטוֹר לְדוֹשׁ בְּתַבּוּאָה וְדֹשׁ בְּקִטְנִית חֵיב מִפְּנֵי שֶׁהַקִּטְנִית מְחַלֶּקֶת:

ה הַשׁוֹכֵר אֶת הַחֲמוֹר לְהִבְיָא עָלֶיהָ חֲטִים וְהִבְיָא עָלֶיהָ שְׁעוּרִים חֵיב תַּבּוּאָה וְהִבְיָא עָלֶיהָ תֵּבֶן חֵיב מִפְּנֵי שֶׁהִנֶּפֶח קָשָׁה לְמִשְׁאֹל לְהִבְיָא לְתֵדָה חֲטִים וְהִבְיָא לְתֵדָה שְׁעוּרִים פָּטוֹר וְאִם הוֹסִיף עַל מִשְׁאֹל חֵיב וְכַמָּה יוֹסִיף עַל מִשְׁאֹל וְיֵהָא חֵיב סוּמְכוּס אוֹמֵר מִשּׁוּם רַבִּי מֵאִיר סָאָה לְגִמְלָה שְׁלֹשָׁה קַבִּין לְחֲמוֹר:

ו כָּל הָאוֹמְנִין שׁוֹמְרֵי שְׁכָר הֵן וְכֻלָּן שְׁאֵמְרוּ טוֹל אֶת שְׁלָךְ וְהִבָּא מַעוֹת שׁוֹמֵר חֲנָם שְׁמוֹר לִי וְאֶשְׁמוֹר לָךְ שׁוֹמֵר שְׁכָר שְׁמוֹר לִי וְאֵמֵר לוֹ הִנֵּחַ לִפְנֵי שׁוֹמֵר חֲנָם:

י' הָלוֹהוּ עַל הַמִּשְׁכּוֹן שׁוֹמֵר שְׂכָר רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר הָלוֹהוּ מַעֲוֹת שׁוֹמֵר חֲנָם הָלוֹהוּ פִּירוֹת שׁוֹמֵר שְׂכָר אַבָּא שְׁאוּל אוֹמֵר רְשָׁאי אָדָם לְהַשְׁכִּיר מִשְׁכּוֹנוֹ שֶׁל עֲנִי לְהִיּוֹת פּוֹסֵק עָלָיו וְהוֹלֵךְ מִפְּנֵי שֶׁהוּא כְּמֹשֵׁב אֲבִידָה:

י"ה הַמַּעֲבִיר חֲבִית מִמָּקוֹם לְמָקוֹם וּשְׁבָרָה בֵּין שׁוֹמֵר חֲנָם בֵּין שׁוֹמֵר שְׂכָר יִשְׁבַּע רַבִּי אֱלִיעֶזֶר אוֹמֵר זֶה וְזֶה יִשְׁבַּע וְתַמִּיּה אֲנִי אִם יְכוּלִין זֶה וְזֶה לִשְׁבַּע:

## פרק ז

הַשׁוֹכֵר אֶת הַפּוֹעֲלִים וְאָמַר לָהֶם לְהַשְׁכִּים וּלְהַעֲרִיב מָקוֹם שְׁנֵהֲגוּ שְׁלֹא לְהַשְׁכִּים וְשְׁלֹא לְהַעֲרִיב אֵינּוּ רְשָׁאי לְכוּפֵן מָקוֹם שְׁנֵהֲגוּ לְזוֹן לְזוֹן לְסִפֵּק בְּמַתִּיקָה יִסְפֵּק הַכֹּל כְּמִנְהַג הַמְּדִינָה מַעֲשֶׂה בְּרַבִּי יוֹחָנָן בֶּן מַתִּיָּא שֶׁאָמַר לְבָנָיו צֵא וּשְׁכּוֹר לָנוּ פּוֹעֲלִין הַלֵּךְ וּפֹסֵק לָהֶן מְזוֹנוֹת וְכִשְׁבָּא אֶצֶל אָבִיו אָמַר לוֹ בְּנִי אֲפִילוּ אִם אֵתָּה עוֹשֶׂה לָּהֶם כְּסֻעוּדַת שְׁלָמָה בְּשַׁעֲתוֹ לֹא יֵצְאָתָּ יְדֵי חוֹבָתָךְ עִמָּהֶן שֶׁהֵן בְּנֵי אַבְרָהָם יִצְחָק וְיַעֲקֹב אֲלֵא עַד שְׁלֹא יִתְחִילוּ בְּמִלְאַכָּה צֵא וְאָמַר לָהֶם עַל מִנַּת שְׂאִין לָכֶם עָלִי אֲלֵא פַת (וְקִטְגִּית) בְּלֶבֶד רַבֵּן שִׁמְעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר לֹא הָיָה צָרִיד לֹמַר בֶּן הַכֹּל כְּמִנְהַג הַמְּדִינָה:

כ' אִלוּ אוֹכְלִין מִן הַתּוֹרָה הָעוֹשֶׂה בְּמַחְבֵּר לְקַרְקַע בְּשַׁעֲת גָּמַר מְלֹאכָה וּבִתְלוּשׁ מִן הַקַּרְקַע עַד שְׁלֹא נִגְמְרָה מְלֹאכָתוֹ בְּדָבָר שֶׁגִּדּוּלוֹ מִן הָאָרֶץ וְאִלוּ שְׂאִין אוֹכְלִין

הַעוֹשָׂה בַּמַּחֲבֵר לַקֶּרֶקַע בְּשָׁעָה שְׁאִין גָּמַר מְלָאכָה וּבִתְלוּשׁ מִן הַקֶּרֶקַע מֵאַחַר שְׁנַגְמָרָה מְלָאכְתּוֹ וּבִדְבַר שְׁאִין גָּדוּלוֹ מִן הָאָרֶץ:

ג הָיָה עוֹשֶׂה בְּיָדוֹ אֲבָל לֹא בְּרַגְלָיו בְּרַגְלָיו אֲבָל לֹא בְּיָדוֹ אֲפִילוֹ בְּכֶתֶפוֹ הָרִי זֶה אוֹכֵל רַבִּי יוֹסִי בַר יְהוּדָה אוֹמֵר עַד שִׁיעֶשָׂה בְּיָדוֹ וְרַגְלָיו:

ד הָיָה עוֹשֶׂה בִּתְאֲנִים לֹא יֹאכֵל בְּעֵנָבִים בְּעֵנָבִים לֹא יֹאכֵל בִּתְאֲנִים אֲבָל מוֹנֵעַ אֶת עֵצְמוֹ עַד שְׁמַגִּיעַ לְמָקוֹם הַיְּפוֹת וְאוֹכֵל וְכֵלֶן לֹא אָמְרוּ אֶלָּא בְּשַׁעַת מְלָאכָה אֲבָל מִשּׁוּם הָשֵׁב אֲבִידָה לְבָעָלִים אָמְרוּ פּוֹעֵלִין אוֹכְלִין בַּהֲלִיכָתָן מֵאֲמֵן לְאֲמֵן וּבִחְזָרָתָן מִן הַגֵּת וּבִבְחֻמוֹר כְּשֶׁהִיא פּוֹרֶקֶת:

ה אוֹכֵל פּוֹעֵל קִישׁוֹת אֲפִילוֹ בְּדִינָר וְכוּתֶבֶת אֲפִילוֹ בְּדִינָר רַבִּי אֱלִיעֶזֶר (בֶּן) חֲסִמָּא אוֹמֵר לֹא יֹאכֵל פּוֹעֵל יֵתֵר עַל שְׂכָרוֹ וְחֻכְמִים מִתִּירִים אֲבָל מְלַמְּדִים אֶת הָאָדָם שְׁלֹא יִהְיֶה רַעֲבָתָן וִיְהִי סוּתָם אֶת הַפֶּתַח בְּפָנָיו:

ו קוֹצֵץ אָדָם עַל יָדֵי עֵצְמוֹ עַל יְדֵי בָנוּ וּבִתּוֹ הַגְּדוֹלִים עַל יְדֵי עֲבָדוֹ וְשִׁפְחָתוֹ הַגְּדוֹלִים עַל יְדֵי אִשְׁתּוֹ מִפְּנֵי שִׂישׁ בָּהֶן דַּעַת אֲבָל אֵינוֹ קוֹצֵץ עַל יְדֵי בָנוּ וּבִתּוֹ הַקְּטָנִים וְלֹא עַל יְדֵי עֲבָדוֹ וְשִׁפְחָתוֹ הַקְּטָנִים וְלֹא עַל יְדֵי בְהֶמְתּוֹ מִפְּנֵי שְׁאִין בָּהֶן דַּעַת:

י השׁוֹכֵר אֶת הַפּוֹעֲלִים לַעֲשׂוֹת בְּנִטֵּעַ רִבְעֵי שָׁלוֹ. הָרִי אֵלּוֹ  
 לֹא יֵאָכְלוּ. אִם לֹא הוֹדִיעָן פּוֹדָה וּמֵאֲכִילָן. נִתְּפָרְסוּ עֲגוּלָיו.  
 נִתְּפַתְחוּ חֲבִיתָיו. הָרִי אֵלּוֹ לֹא יֵאָכְלוּ. אִם לֹא הוֹדִיעָן  
 מַעֲשֹׂר וּמֵאֲכִילָן:

ח שׁוֹמְרֵי פִירוֹת אוֹכְלִין מֵהִלְכוֹת מְדִינָה אֲבָל לֹא מִן  
 הַתּוֹרָה. אֲרַבְעָה שׁוֹמְרִין הֵן. שׁוֹמֵר חֲנָם. וְהַשּׂוֹאֵל. נוֹשֵׂא  
 שָׂכָר. וְהַשּׁוֹכֵר. שׁוֹמֵר חֲנָם נִשְׁבַּע עַל הַכֹּל. וְהַשּׂוֹאֵל  
 מְשַׁלֵּם אֶת הַכֹּל. נוֹשֵׂא שָׂכָר וְהַשּׁוֹכֵר נִשְׁבָּעִים עַל  
 הַשְּׁבוּרָה. וְעַל הַשְּׁבוּיָה. וְעַל הַמֶּתָה. וּמְשַׁלְּמִין אֶת  
 הָאֵבִידָה וְאֶת הַגְּנִיבָה:

ט זֶאֵב אֶחָד אֵינוֹ אָנֹס. שְׁנֵי זֵאֲבִים אָנֹס. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר  
 בְּשַׁעַת מְשַׁלַּח זֵאֲבִים. אִף זֶאֵב אֶחָד אָנֹס. שְׁנֵי כְלָבִים  
 אֵינוֹ אָנֹס. יָדוּעַ הַבְּבִלִי אוֹמֵר מִשּׁוּם רַבִּי מֵאִיר מְרוּחַ  
 אַחַת אֵינוֹ אָנֹס. מִשְׁתֵּי רוּחוֹת אָנֹס. הַלִּיסְטָס הָרִי זֶה אָנֹס.  
 הָאֲרִי וְהַדָּב וְהַנֶּמֶר וְהַבְּרָדָלָס וְהַנֶּחֱשׁ הָרִי זֶה אָנֹס. אֵימָתִי.  
 בְּזֶמֶן שֶׁבָּאוּ מֵאֲלֵיהֶן. אֲבָל (אִם) הוֹלִיכֵן לְמָקוֹם גְּדוּדֵי חֵיָה  
 וְלִסְטִים אֵינוֹ אָנֹס:

י מֶתָה כְּדֶרֶכָּה הָרִי זֶה אָנֹס. סִגְפָּה וּמֶתָה אֵינוֹ אָנֹס.  
 עֲלֵתָה לְרֹאשִׁי צוֹקִין וְנִפְלָה הָרִי זֶה אָנֹס. הָעֵלָה לְרֹאשִׁי  
 צוֹקִין וְנִפְלָה וּמֶתָה אֵינוֹ אָנֹס. מִתְּנָה שׁוֹמֵר חֲנָם לִהְיוֹת  
 פָּטוּר מִשְּׁבוּעָה. וְהַשּׂוֹאֵל לִהְיוֹת פָּטוּר מִלְּשָׁלִם. נוֹשֵׂא  
 שָׂכָר וְהַשּׁוֹכֵר. לִהְיוֹת פָּטוּרִין מִשְּׁבוּעָה וּמִלְּשָׁלִם:

י" כל המתנה על מה שכתוב בתורה תנאו בטל וכל תנאי שיש מעשה בתחלתו תנאו בטל וכל שאפשר לו לקימו בסופו והתנה עליו מתחלתו תנאו קיים:

## פרק ח

השואל את הפרה ושאל בעליה עמו או שכר בעליה עמה שאל הבעלים או שכרן ולאחר כך שאל את הפרה ומתה פטור שנאמר אם בעליו עמו לא ישלם אבל שאל את הפרה ואחר כך שאל את הבעלים או שכרן ומתה חייב שנאמר בעליו אין עמו שלם ישלם:

ב השואל את הפרה שאלה חצי היום ושכרה חצי היום שאלה היום ושכרה למחר שאל אחת ושכר אחת ומתה המשאיל אומר שאולה מתה ביום שהיתה שאולה מתה בשעה שהיתה שאולה מתה והלה אומר איני יודע חייב השוכר אומר שכורה מתה ביום שהיתה שכורה מתה בשעה שהיתה שכורה מתה והלה אומר איני יודע פטור זה אומר שאולה וזה אומר שכורה ישבע השוכר ששכורה מתה זה אומר איני יודע וזה אומר איני יודע יחלוקו:

ג השואל את הפרה ושלחה לו ביד בנו ביד עבדו ביד שלוחו או ביד בנו ביד עבדו ביד שלוחו של שואל ומתה פטור אמר לו השואל שלחה לי ביד בני ביד עבדי ביד שלוחי או ביד בנו ביד עבדו ביד שלוחו:

או שאמר לו המשאיל הריני משלחה לך ביד בני ביד  
עבדי ביד שלוחי או ביד בנך ביד עבדך ביד שלוחך  
ואמר לו השואל שלח ושלחה ומתה חייב וכן בשעה  
שמחזירה:

ד המחליף פרה בחמור וילדה וכן המוכר שפחתו וילדה.  
זה אומר עד שלא מכרתי וזה אומר משלקחתי יחלוקו.  
היו לו שני עבדים אחד גדול ואחד קטן וכן שתי שדות.  
אחת גדולה ואחת קטנה הלוקח אומר גדול לקחתי  
והלה אומר איני יודע וכה בגדול המוכר אומר קטן  
מכרתי והלה אומר איני יודע אין לו אלא קטן זה אומר  
גדול וזה אומר קטן ישבע המוכר שהקטן מכר זה אומר  
איני יודע וזה אומר איני יודע יחלוקו:

ה המוכר זיתיו לעצים ועשו פחות מרביעית לסאה הרי  
אלו של בעל הזיתים עשו רביעית לסאה זה אומר  
זיתי גדלו וזה אומר ארצי גדלה יחלוקו שטף נהר זיתיו  
ונתנם לתוך שדה חבירו זה אומר זיתי גדלו וזה אומר  
ארצי גדלה יחלוקו:

ו המשפיר בית לחבירו בימות הגשמים אינו יכול  
להוציא מן החג ועד הפסח בימות החמה שלשים  
יום ובכרכים אחד ימות החמה ואחד ימות הגשמים.  
שנים עשר חדש ובתניות אחד עירות ואחד כרכים.



שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר חֲנוּת שֶׁל  
נְחִתוּמִים וְשֶׁל צִבְעִים שְׁלֹשׁ שָׁנִים:

<sup>ז</sup> הַמְשָׁכִיר בֵּית לַחֲבִירוֹ הַמְשָׁכִיר חַיֵּב בְּדִלָּתוֹ בַּנֶּגֶר  
וּבַמְנָעוּלִי וּבְכָל דָּבָר שֶׁמַּעֲשֶׂה אָמֵן אֲבָל דָּבָר שֶׁאִינוֹ  
מַעֲשֶׂה אָמֵן הַשּׁוֹכֵר עוֹשֶׂהוּ הַזָּבֵל שֶׁל בַּעַל הַבֵּית וְאִין  
לְשׁוֹכֵר אֵלֹא הַיּוֹצֵא מִן הַתֵּנוּר וּמִן הַפִּירִים בְּלִבָּד:

<sup>ח</sup> הַמְשָׁכִיר בֵּית לַחֲבִירוֹ לְשָׁנָה נִתְעַבְּרָה הַשָּׁנָה נִתְעַבְּרָה  
לְשׁוֹכֵר הַשָּׁכִיר לוֹ לְחֻדָּשִׁים נִתְעַבְּרָה הַשָּׁנָה נִתְעַבְּרָה  
לַמְשָׁכִיר מַעֲשֶׂה בְּצַפּוּרֵי בְּאַחַד שְׁשָׁכָר מֶרְחָץ מִחֲבִירוֹ  
בְּשָׁנִים עָשָׂר זָהָב לְשָׁנָה מִדִּינָר זָהָב לְחֹדֶשׁ וּבֹא מַעֲשֶׂה  
לְפָנֵי רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל וְלְפָנֵי רַבִּי יוֹסִי וְאָמְרוּ יַחֲלֹקוּ  
אֶת חֹדֶשׁ הָעֶבֶר:

<sup>ט</sup> הַמְשָׁכִיר בֵּית לַחֲבִירוֹ וְנָפַל חַיֵּב לְהַעֲמִיד לוֹ בֵּית הִיא  
קָטָן לֹא יַעֲשֶׂנוּ גָדוֹל גָּדוֹל לֹא יַעֲשֶׂנוּ קָטָן אֶחָד לֹא יַעֲשֶׂנוּ  
שְׁנַיִם שְׁנַיִם לֹא יַעֲשֶׂנוּ אֶחָד לֹא יִפְחוּת מִהַחֲלוּנוֹת וְלֹא  
יוֹסִיף עָלֶיהֶן אֵלֹא מִדַּעַת שְׁנֵיהֶם:

## פרק ט

הַמִּקְבֵּל שְׂדֵה מַחְבִּירוֹ. מָקוֹם שֶׁנֶּחְגוּ לַקְצוֹר יַקְצוֹר.  
 לַעֲקוֹר יַעֲקוֹר. לַחֲרוֹשׁ אַחֲרָיו יַחֲרוֹשׁ. הַכֹּל  
 בְּמִנְהַג הַמְּדִינָה. בְּשֵׁם שְׁחוּלְקִין בַּתְּבוּאָה כֶּךָ חוּלְקִין  
 בַּתְּבֹן וּבִקְשׁ. בְּשֵׁם שְׁחוּלְקִין בִּיָּזוּ. כֶּךָ חוּלְקִין בַּזְּמוּרוֹת  
 וּבִקְנִים. וּשְׁנֵיהֶם מְסַפְּקִין אֶת הַקְּנִים:

<sup>ב</sup> הַמִּקְבֵּל שְׂדֵה מַחְבִּירוֹ. וְהִיא בֵּית הַשְּׁלָחִים. אוּ בֵּית  
 הָאֵילָן. יֵבֶשׁ הַמַּעֲזֵן. וְנִקְצָץ הָאֵילָן. אֵינוּ מְנַכָּה לוֹ מִן חֲבוּרוֹ.  
 אִם אָמַר לוֹ חֲכוֹר לִי שְׂדֵה בֵּית הַשְּׁלָחִין זֶה. אוּ שְׂדֵה בֵּית  
 הָאֵילָן זֶה. יֵבֶשׁ הַמַּעֲזֵן וְנִקְצָץ הָאֵילָן. מְנַכָּה לוֹ מִן חֲבוּרוֹ:

<sup>ג</sup> הַמִּקְבֵּל שְׂדֵה מַחְבִּירוֹ. וְהוּבִירָה. שְׁמִין אוֹתָהּ כַּמָּה רְאוּיָה  
 לַעֲשׂוֹת וְנוֹתֵן לוֹ. שְׁכָךְ כּוֹתֵב לוֹ. אִם אוֹבִיר וְלֹא אֶעְבִּיד  
 אֲשֶׁלֶם בְּמִיטְבָּא:

<sup>ד</sup> הַמִּקְבֵּל שְׂדֵה מַחְבִּירוֹ. וְלֹא רָצָה לְנַכֵּשׁ. וְאָמַר לוֹ מָה  
 אֶכְפֹּת לָךְ. הוּאִיל וְאֲנִי נוֹתֵן לָךְ חֲכוּרָךְ. אֵין שׁוֹמְעִין לוֹ.  
 מִפְּנֵי שֶׁיָּכוֹל לוֹמַר לוֹ. לְמַחֵר אֶתָּה יוֹצֵא מִמֶּנָּה. וּמַעֲלָה  
 לִפְנֵי עֹשִׁבִים:

<sup>ה</sup> הַמִּקְבֵּל שְׂדֵה מַחְבִּירוֹ. וְלֹא עָשְׂתָה. אִם יֵשׁ בָּהּ כְּדֵי  
 לְהַעֲמִיד כָּרִי. חֵיב לְטַפֵּל בָּהּ. אָמַר רַבִּי יְהוּדָה מַה קֶּצֶבָה  
 בְּכָרִי. אֵלֹא אִם יֵשׁ בָּהּ כְּדֵי נְפִילָה:

י המקביל שדה מחבירו ואכלה חגב או נשדפה אם מכת מדינה היא מנפה לו מן חבורו אם אינה מכת מדינה אינו מנפה לו מן חבורו רבי יהודה אומר אם קבלה הימנו במעות בין כך ובין כך אינו מנפה לו מחבורו:

י המקביל שדה מחבירו בעשרת כור חטים לשנה לקתה נותן לו מתוכה היו חטיה יפות לא יאמר לו הריני לוקח לך מן השוק אלא נותן לו מתוכה:

ח המקביל שדה מחבירו לזרעה שעורים לא יזרענה חטים חטים יזרענה שעורים רבן שמעון בן גמליאל אוסר תבואה לא יזרענה קטנית קטנית יזרענה תבואה רבן שמעון בן גמליאל אוסר:

ט המקביל שדה מחבירו לשנים מועטות לא יזרענה פשתן ואין לו בקורת שקמה קבלה הימנו לשבע שנים שנה ראשונה יזרענה פשתן ויש לו בקורת שקמה:

י המקביל שדה מחבירו לשבוע אחד בשבע מאות זוז השביעית מן המנין קבלה הימנו שבע שנים בשבע מאות זוז אין השביעית מן המנין:

יא שכיר יום גובה כל הלילה שכיר לילה גובה כל היום שכיר שעות גובה כל היום וכל הלילה שכיר שבת שכיר חדש שכיר שנה שכיר שבוע יצא ביום גובה כל היום יצא בלילה גובה כל הלילה וכל היום:

א' אֶחָד שָׁכַר אָדָם וְאֶחָד שָׁכַר בְּהֵמָה וְאֶחָד שָׁכַר כְּלִים יֵשׁ בּוֹ מְשׁוּם בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שְׁכָרוֹ וְיֵשׁ בּוֹ מְשׁוּם לֹא תִּלִּין פְּעֻלַּת שָׁכִיר אֶתָּדָּעַד בְּקָרִי אֵימָתִי בְּזִמְנִי שֶׁתִּבְעֶנּוּ לֹא תִבְעֶנּוּ אֵינּוּ עֹזְבֵר עָלָיו הַמַּחְהוֹ אֶצֶל חֲנוּנִי אוֹ אֶצֶל שְׁלַחְנִי אֵינּוּ עֹזְבֵר עָלָיו שָׁכִיר בְּזִמְנֹו נִשְׁבַּע וְנוֹטֵל עֹבֵר זִמְנֹו אֵינּוּ נִשְׁבַּע וְנוֹטֵל אִם יֵשׁ יָעִידִים שֶׁתִּבְעֶנּוּ (הָרִי) זֶה נִשְׁבַּע וְנוֹטֵל גֵּר תּוֹשֵׁב יֵשׁ בּוֹ מְשׁוּם בְּיוֹמוֹ תִּתֵּן שְׁכָרוֹ וְאִין בּוֹ מְשׁוּם לֹא תִּלִּין פְּעֻלַּת שָׁכִיר אֶתָּדָּעַד עַד בְּקָרִי:

ב' הַמְלֻוֶּה אֶת חֲבִירוֹ לֹא יִמְשְׁכְּנֹו אֶלָּא בְּבֵית דִּין וְלֹא יִכְנֹס לְבֵיתוֹ לְטוֹל מִשְׁכּוֹנֹו שֶׁנֶּאֱמַר בַּחוּץ תַּעֲמֹוד הָיוּ לוֹ שְׁנֵי כְּלִים נוֹטֵל אֶחָד וּמַנִּיחַ אֶחָד וּמַחְזִיר אֶת הַכֶּר בְּלִילָה וְאֶת הַמַּחְרִישָׁה בַּיּוֹם וְאִם מֵת אֵינּוּ מַחְזִיר לְיוֹרְשָׁיו רֶבֶן שֶׁמַּעֲזֵן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר אִף לַעֲצָמוֹ אֵינּוּ מַחְזִיר אֶלָּא עַד שְׁלֹשִׁים יוֹם וּמִשְׁלֹשִׁים יוֹם וּלְהֵלֶן מוֹכֵרֵן בְּבֵית דִּין אֶלְמָנָה בֵּין שֶׁהִיא עֲנִיָּה בֵּין שֶׁהִיא עֹשִׁירָה אִין מִמְשְׁכְּנִין אוֹתָהּ שֶׁנֶּאֱמַר וְלֹא תַחֲבֹול בְּגַד אֶלְמָנָה הַחֹבֵל אֶת הָרִיחִים עֹזְבֵר בְּלֹא תַעֲשֶׂה וְחֵיב מְשׁוּם שְׁנֵי כְּלִים שֶׁנֶּאֱמַר לֹא יַחֲבֹול רִיחִים וָרֶכֶב וְלֹא רִיחִים וָרֶכֶב בְּלֶבֶד אָמְרוּ אֶלָּא כָּל דֶּבֶר שֶׁעוֹשִׂין בּוֹ אֶכָּל נֶפֶשׁ שֶׁנֶּאֱמַר כִּי נֶפֶשׁ הוּא חֹבֵל:

יום טו

פרק י

הַבֵּית וְהָעֲלִיָּה שֶׁל שְׁנַיִם שֶׁנִּפְּלוּ שְׁנֵיהֶם חֹלְקִים  
 בְּעֵצִים וּבְאַבְנִים וּבְעֶפֶר וְרוּאִים אֶל־וְהָאֲבָנִים  
 הָרְאוּיֹת לְהִשְׁתַּבֵּר אִם הָיָה אֶחָד מֵהֶן מִכִּיר מִקְצֵת  
 אֲבָנָיו נוֹטֵלִין וְעוֹלוֹת לוֹ מִן הַחֲשֻׁבוֹן:

<sup>ב</sup> הַבֵּית וְהָעֲלִיָּה (שֶׁל שְׁנַיִם) נִפְחָתָה הָעֲלִיָּה וְאִין בַּעַל  
 הַבֵּית רוֹצֶה לְתַקֵּן הָרִי בַּעַל הָעֲלִיָּה יוֹרֵד וְדָר לְמִטָּה עַד  
 שִׁיתֵּקֵן לוֹ אֶת הָעֲלִיָּה רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר הַתַּחֲתוֹן נוֹתֵן אֶת  
 הַתַּקָּרָה וְהָעֲלִיֹן אֶת הַמַּעֲזִיבָה:

<sup>ג</sup> הַבֵּית וְהָעֲלִיָּה שֶׁל שְׁנַיִם שֶׁנִּפְּלוּ אָמַר בַּעַל הָעֲלִיָּה  
 לְבַעַל הַבֵּית לְבָנוֹת וְהוּא אֵינִי רוֹצֶה לְבָנוֹת הָרִי בַּעַל  
 הָעֲלִיָּה בּוֹנֶה אֶת הַבֵּית וְדָר בְּתוֹכוֹ עַד שִׁיתֵּן לוֹ אֶת  
 יְצִיאֹתָיו רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר אִף זֶה דָּר בְּתוֹךְ שֶׁל חֲבִירוֹ  
 צָרִיךְ לְהַעֲלוֹת לוֹ שְׂכָר אֲלֹא בַּעַל הָעֲלִיָּה בּוֹנֶה אֶת הַבֵּית  
 וְאֶת הָעֲלִיָּה וּמִקְרָה אֶת הָעֲלִיָּה וְיוֹשֵׁב בַּבֵּית עַד שִׁיתֵּן  
 לוֹ אֶת יְצִיאֹתָיו:

<sup>ד</sup> וְכֵן בֵּית הַבֵּד שֶׁהוּא בְּנוי בְּסָלַע וְגִינָה אַחַת עַל גִּבּוֹ  
 וְנִפְחָתָה הָרִי בַּעַל הַגִּינָה יוֹרֵד וְזוֹרֵעַ לְמִטָּה עַד שִׁיעֲשֶׂה  
 לְבֵית בְּדוֹ כִּיפִין הַכֶּתֶל וְהָאֵילָן שֶׁנִּפְּלוּ לְרִשּׁוֹת הָרִבִּים  
 וְהִזְקוּ פְטוֹר מִלְּשָׁלִם נִתְּנוּ לוֹ זְמַן לְקוּץ אֶת הָאֵילָן:

וּלְסִתּוֹר אֶת הַכֶּתֶל. וְנִפְּלוּ בְּתוֹךְ הַזֶּמֶן פֶּטוֹר. לְאַחַר הַזֶּמֶן  
חֵיב:

ה' מִי שֶׁהָיָה כָּתְלוֹ סְמוּךְ לְגִינַת חֲבִירוֹ וְנִפְּלָה וְאָמַר לוֹ פָּנָה  
אֶת אֲבָנֶיךָ. אָמַר לוֹ הִגִּיעוּךָ אֵין שׁוֹמְעִין לוֹ. אִם מִשְׁקַבֵּל  
עָלָיו אָמַר לוֹ. הִילֵךְ אֶת יְצִיאֹתֶיךָ. וְאֵין אֶטּוֹל אֶת שְׁלִי.  
אֵין שׁוֹמְעִין לוֹ. הַשּׁוֹכֵר אֶת הַפּוֹעֵל. לַעֲשׂוֹת עֲמּוֹ בְּתֵבָן  
וּבְקֶשׁ. וְאָמַר לוֹ תֵּן לִי שְׂכָרִי. וְאָמַר לוֹ טוֹל מֶה שֶׁעָשִׂיתָ  
בְּשִׂכְרֶךָ. אֵין שׁוֹמְעִין לוֹ. אִם מִשְׁקַבֵּל עָלָיו אָמַר לוֹ הִילֵךְ  
שְׂכָרֶךָ. וְאֵין אֶטּוֹל אֶת שְׁלִי. אֵין שׁוֹמְעִין לוֹ. הַמוֹצִיא זָבָלוֹ  
לְרִשּׁוֹת הָרִבִּים. הַמוֹצִיא מוֹצִיא. וְהַמְּזַבֵּל מְזַבֵּל. אֵין שׁוֹרֵין  
טֵיט בְּרִשּׁוֹת הָרִבִּים. וְאֵין לֹזְבֵּנִים לְבָנִים. אֲבָל גּוֹבְלִין טֵיט  
בְּרִשּׁוֹת הָרִבִּים. אֲבָל לֹא לְבָנִים. הַבּוֹנֶה בְּרִשּׁוֹת הָרִבִּים.  
הַמְּבִיא אֲבָנִים מְבִיא. וְהַבּוֹנֶה בּוֹנֶה. וְאִם הִזִּיק מִשְׁלֵם מֶה  
שֶׁהִזִּיק. רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר אִף מִתְקַן הוּא אֶת  
מְלֹאכְתּוֹ לִפְנֵי שְׁלֵשִׁים יוֹם:

י שְׁתֵּי גִנּוֹת זו עַל גִּבּ זוֹ. וְהִירָק בְּנִתִּים. רַבִּי מֵאִיר אוֹמֵר  
שֶׁל עֲלִיּוֹן. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר שֶׁל תַּחְתּוֹן. אָמַר רַבִּי מֵאִיר  
אִם יִרְצֶה הָעֲלִיּוֹן לִקַּח אֶת עֶפְרוֹ. אֵין כָּאֵן יֵרֶק. אָמַר רַבִּי  
יְהוּדָה אִם יִרְצֶה הַתַּחְתּוֹן לְמַלֵּאת אֶת גִּנָּתוֹ עֶפֶר. אֵין כָּאֵן  
יֵרֶק. אָמַר רַבִּי מֵאִיר מֵאַחַר שֶׁשְּׁנֵיהֶן יְכוּלִין לְמַחֲזֹת זֶה עַל  
זֶה. ר״אֵין מֵהִיכָן יֵרֶק זֶה חֵי. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן כָּל שֶׁהָעֲלִיּוֹן  
יְכוּל לִפְשׁוֹט אֶת יָדוֹ וּלְטוֹל הָרִי הוּא שְׁלוֹ. וְהַשְּׂאֵר שֶׁל

תַּחְתּוֹן: סליק

# מסכת בבא בתרא

פרק א

הַשּׁוֹתֵפִין שָׁרְצוּ לַעֲשׂוֹת מַחִיצָה בַּחֲצֵר בּוֹנִין אֶת הַכֶּתֶל  
בְּאֻמָּצֵעַ. מְקוֹם שֶׁנֶּהְגוּ לִבְנוֹת גָּוִיל. גְּזִית.  
כְּפִיסִין. לִבְנִים בּוֹנִים. הַכֹּל כְּמִנְהַג הַמְּדִינָה. בְּגוֹיל. זֶה נוֹתֵן  
שְׁלֹשָׁה טַפָּחִים וְזֶה נוֹתֵן שְׁלֹשָׁה טַפָּחִים. בְּגִזִּית זֶה נוֹתֵן  
טַפָּחִים וּמַחְצָה. וְזֶה נוֹתֵן טַפָּחִים וּמַחְצָה. בְּכִפִּיסִין. זֶה  
נוֹתֵן טַפָּחִים. וְזֶה נוֹתֵן טַפָּחִים. בְּלִבְנִים. זֶה נוֹתֵן טַפַּח  
וּמַחְצָה. וְזֶה נוֹתֵן טַפַּח וּמַחְצָה. לְפִיכָךְ אִם נָפַל הַכֶּתֶל.  
הַמְּקוֹם וְהָאֲבָנִים שֶׁל שְׁנֵיהֶם:

ב וְכֵן בִּגְנֵה. מְקוֹם שֶׁנֶּהְגוּ לִגְדֹּדֹר. (מַחֲבִין אוֹתוֹ) אָבֵל  
בִּבְקָעָה. מְקוֹם שֶׁנֶּהְגוּ שְׁלֹא לִגְדֹּדֹר. אֵין מַחֲבִין אוֹתוֹ. אֵלֹא  
אִם רָצָה כּוֹנֵס לְתוֹךְ שְׁלוֹ וּבּוֹנֵה. וְעוֹשֶׂה חֲזִית מִבַּחוּץ.  
לְפִיכָךְ אִם נָפַל הַכֶּתֶל הַמְּקוֹם וְהָאֲבָנִים שְׁלוֹ. אִם עָשׂוּ  
מִדַּעַת שְׁנֵיהֶם. בּוֹנִין אֶת הַכֶּתֶל בְּאֻמָּצֵעַ. וְעוֹשִׂין חֲזִית  
מִכָּאן וּמִכָּאן. לְפִיכָךְ אִם נָפַל הַכֶּתֶל. הַמְּקוֹם וְהָאֲבָנִים  
שֶׁל שְׁנֵיהֶם:

ג הַמְּקִיף אֶת חֲבִירוֹ מִשְׁלֵשׁ רוּחוֹתָיו. וְגֵדֵר אֶת הָרֵאשׁוֹנָה.  
וְאֶת הַשְּׁנִיָּה. וְאֶת הַשְּׁלִישִׁית. אֵין מַחֲבִין אוֹתוֹ. רַבִּי יוֹסִי  
אוֹמֵר אִם עָמַד וְגֵדֵר אֶת הָרְבִיעִית. מִגְּלָגְלִים עָלָיו אֶת  
הַכֹּל:

י כְּתַל חֶצֶר שֶׁנֶּפֶל מְחַיֵּבִין אוֹתוֹ לִבְנוֹתוֹ עַד אַרְבַּע אַמּוֹת  
בְּחִזְקַת שְׁנָתָן עַד שִׁיבִיא רְאִיָּה שְׁלֹא נָתַן מֵאַרְבַּע אַמּוֹת  
וּלְמַעֲלָה אֵין מְחַיֵּבִין אוֹתוֹ סֶמֶךְ לוֹ כְּתַל אַחֵר אָף עַל  
פִּי שְׁלֹא נָתַן עָלָיו אֶת הַתְּקָרָה מְגַלְגֵּלִין עָלָיו אֶת הַכֹּל  
בְּחִזְקַת שְׁלֹא נָתַן עַד שִׁיבִיא רְאִיָּה שְׁנָתָן:

ה כּוֹפִין אוֹתוֹ לִבְנוֹת בֵּית שֶׁעַר וְדֹלֶת לְחֶצֶר רֶבֶן שְׁמַעוֹן  
בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר לֹא כָּל הַחֲצִירוֹת רְאוּיוֹת לְבֵית שֶׁעַר  
כּוֹפִין אוֹתוֹ לִבְנוֹת לְעִיר חוֹמָה דֹּלֶתִים וּבְרִיחַ רֶבֶן שְׁמַעוֹן  
בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר לֹא כָּל הָעִירוֹת רְאוּיוֹת לְחוֹמָה כַּמָּה  
יְהֵא בְּעִיר וַיְהֵא כְּאַנְשֵׁי הָעִיר שְׁנַיִם עָשָׂר חֹדֶשׁ קָנָה בָּהּ  
בֵּית דִּירָה הָרִי הוּא כְּאַנְשֵׁי הָעִיר מִיָּד:

י אֵין חוֹלְקִין אֶת הַחֶצֶר עַד שִׁיְהֵא בָּהּ אַרְבַּע אַמּוֹת  
לָזֶה וְאַרְבַּע אַמּוֹת לָזֶה וְלֹא אֶת הַשָּׂדֶה עַד שִׁיְהֵא בָּהּ  
תִּשְׁעָה קַבִּין לָזֶה וְתִשְׁעָה קַבִּין לָזֶה רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר עַד  
שִׁיְהֵא בָּהּ תִּשְׁעָה חֲצָאֵי קַבִּין לָזֶה וְתִשְׁעָה חֲצָאֵי קַבִּין  
לָזֶה וְלֹא אֶת הַגֶּנֶז עַד שִׁיְהֵא בָּהּ חֲצִי קַב לָזֶה וְחֲצִי  
קַב לָזֶה רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר בֵּית רוּבַע וְלֹא אֶת הַטָּרְקֵלִין  
וְלֹא אֶת הַמֶּרְזֵן וְלֹא אֶת הַשׁוּבָד וְלֹא אֶת הַטָּלִית וְלֹא  
אֶת הַמֶּרְחָץ וְלֹא אֶת בֵּית הַבֵּד (וְלֹא אֶת בֵּית הַשְּׁלֹחִין)  
עַד שִׁיְהֵא בָּהֶן כְּדִי לָזֶה וּכְדִי לָזֶה זֶה הַכֹּלֵל כָּל שִׁיְחַלֵּק  
וּשְׁמוֹ עָלָיו חוֹלְקִין וְאִם לֹא אֵין חוֹלְקִין אִימָתִי בְּזִמָּן  
שֶׁאֵין שְׁנֵיהֶם רוּצִים אֲבָל בְּזִמָּן שֶׁשְׁנֵיהֶם רוּצִים אֲפִילוּ



בַּפְּחוֹת מִכָּאן יִחְלוּקוּ. וְכַתְּבִי הַקֹּדֶשׁ אַף עַל פִּי שְׁשֻׁנֵיהֶם  
רוֹצִים לֹא יִחְלוּקוּ:

## פרק ב

לֹא יִחְפּוֹר אָדָם בּוֹר סָמוּךְ לְבוֹרוֹ שֶׁל חֲבִירוֹ. וְלֹא שִׁיחַ.  
וְלֹא מַעְרָה. וְלֹא אֲמַת הַמַּיִם. וְלֹא גִבְרֶת כּוֹבְסִין.  
אֲלֵא אִם כֵּן הִרְחִיק מִכְתָּל חֲבִירוֹ שְׁלֹשָׁה טַפָּחִים וְסָד  
בְּסִיד. מִרְחִיקִין אֶת הַגֶּפֶת וְאֶת הַזָּבֵל. וְאֶת הַמָּלַח. וְאֶת  
הַסִּיד וְאֶת הַסֻּלָּעִים. מִכְתָּלוֹ שֶׁל חֲבִירוֹ שְׁלֹשָׁה טַפָּחִים.  
וְסָד בְּסִיד. מִרְחִיקִין אֶת הַזֵּרְעִים. וְאֶת הַמַּחְרִישָׁה. וְאֶת מִי  
רְגָלִים. מִן הַכְתָּל שְׁלֹשָׁה טַפָּחִים. וּמִרְחִיקִין אֶת הָרִיחִים  
שְׁלֹשָׁה מִן הַשֹּׁכֵב. שֶׁהֵן אַרְבַּע מִן הָרֶכֶב. וְאֶת הַתְּנוּרָה  
שְׁלֹשָׁה מִן הַכִּלְיָא שֶׁהֵן אַרְבַּע מִן הַשֹּׁפָה:

<sup>ב</sup> לֹא יַעֲמִיד אָדָם תְּנוּרָה בְּתוֹךְ הַבַּיִת אֲלֵא אִם כֵּן יֵשׁ  
עַל גִּבּוֹ גֹּבֶה אַרְבַּע אַמּוֹת. הִיא מַעֲמִידוֹ בְּעִלְיָה. צָרִיךְ  
שְׂיָהָא תַּחְתָּיו מַעֲזִיבָה שְׁלֹשָׁה טַפָּחִים. וּבִכְרִיה טַפַּח. וְאִם  
הַזִּיק מְשַׁלֵּם מֶה שֶׁהַזִּיק. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר. לֹא אָמְרוּ כָּל  
הַשִּׁיעוּרִין הָאֵלּוּ. אֲלֵא שְׁאֵם הַזִּיק פָּטוּר מִלְּשַׁלֵּם:

<sup>ג</sup> לֹא יִפְתַּח אָדָם חֲנוּת שֶׁל נַחְתוּמִין וְשֶׁל צִבְעִין תַּחַת  
אוֹצְרוֹ שֶׁל חֲבִירוֹ. וְלֹא רֶפֶת בְּקָר. בְּאַמַּת בֵּינָן הַתִּירוֹ. אֲבָל  
לֹא רֶפֶת בְּקָר. חֲנוּת שֶׁבַחְצָר. יָכוֹל לְמַחוֹת בִּידוֹ. וְלוֹמַר  
לֹא אֵינִי יָכוֹל לִישֹׁן. מִקּוֹל הַגִּבְנָסִים וּמִקּוֹל הַיוֹצְאִים. עוֹשֶׂה  
כָּלִים. יוֹצֵא וּמוֹכֵר בְּתוֹךְ הַשּׁוּק. אֲבָל אֵינּוּ יָכוֹל לְמַחוֹת

בִּידוֹ וְלֹא־מֵר לֹא אֵינִי יָכוֹל לִישֹׁן. לֹא מִקּוֹל הַפֶּטִישׁ וְלֹא מִקּוֹל הָרַחֲמִים. וְלֹא מִקּוֹל הַתִּינוּקוֹת:

ד' מִי שֶׁהָיָה כָּתְלוֹ סָמוּךְ לְכֶתֶל חֲבִירוֹ. לֹא יִסְמוֹךְ לוֹ כְּתֹל אַחֵר. אֲלֵא אִם בֵּין הָרַחֲקִים מִמֶּנּוּ אַרְבַּע אַמּוֹת. וְהַחֲלוּנוֹת מִלְמַעַלָּן וּמִלְמַטָּן. וּמִכְּנָגְדָן אַרְבַּע אַמּוֹת:

ה' מִרְחִיקִין אֶת הַסֵּלֶם מִן הַשּׁוֹבֵךְ אַרְבַּע אַמּוֹת. כְּדֵי שֶׁלֹּא תִקְפֹּץ הַנִּמְיָה. וְאֵת הַכֶּתֶל מִן הַמְּזַחֲלִיהַ אַרְבַּע אַמּוֹת. כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה זֹקֵף אֶת הַסֵּלֶם. מִרְחִיקִין אֶת הַשּׁוֹבֵךְ מִן הָעִיר חֲמִשִּׁים אַמָּה. וְלֹא יַעֲשֶׂה אָדָם שׁוֹבֵךְ בְּתוֹךְ שְׁלוֹ. אֲלֵא אִם בֵּין שְׁלוֹ חֲמִשִּׁים אַמָּה לְכָל רוּחַ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר בֵּית אַרְבַּעַת כּוֹרִין מֵלֹא שָׁגֵר הַיּוֹנָה. וְאִם לְקַחוּ. אֶפִּילוּ בֵּית רֹבַע. הָרִי הוּא בְּחֻזְקָתוֹ:

ו' נִפּוֹל הַנִּמְצָא בְּתוֹךְ חֲמִשִּׁים אַמָּה. הָרִי הוּא שֶׁל בַּעַל הַשּׁוֹבֵךְ. חוּץ מִחֲמִשִּׁים אַמָּה הָרִי הוּא שֶׁל מוֹצֵאוֹ. נִמְצָא בֵּין שְׁנֵי שׁוֹבְכוֹת. קְרוֹב לָזֶה שְׁלוֹ. קְרוֹב לָזֶה שְׁלוֹ. מִחֻזָּה עַל מִחֻזָּה שְׁנֵיהֶם יִחְלֻקוּ:

ז' מִרְחִיקִין אֶת הָאֵילָן מִן הָעִיר. חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים אַמָּה. וּבְחֶרֶב וּבִשְׁקָמָה חֲמִשִּׁים אַמָּה. אָבָא שָׁאוּל אוֹמֵר כָּל אֵילָן סָרֵק חֲמִשִּׁים אַמָּה. אִם הָעִיר קִדְמָה. קוֹצֵץ וְאֵינוֹ נוֹתֵן דָּמִים. וְאִם הָאֵילָן קִדֵּם קוֹצֵץ וְנוֹתֵן דָּמִים. סִפֵּק זֶה קִדֵּם. וְסִפֵּק זֶה קִדֵּם. קוֹצֵץ וְאֵינוֹ נוֹתֵן דָּמִים:

ח מרחיקין גרן קבוע מן העיר חמשים אמה. לא יעשה  
אדם גרן קבוע בתוך שלו. אלא אם כן יש לו חמשים  
אמה לכל רוח. ומרחיק מנטיעותיו של חבירו ומנירו  
בכדי שלא יזיק:

ט מרחיקין את הנבלות. ואת הקברות. ואת הברסקי מן  
העיר חמשים אמה. אין עושין ברסקי אלא למזרח העיר.  
רבי עקיבא אומר לכל רוח הוא עושה. חוץ ממערבה  
(ומרחיק חמשים אמה):

י מרחיקין את המשרה מן הירק ואת הכרישין מן  
הבצלים. ואת התרדל מן הדבורים. רבי יוסי מתיר  
בחרדל:

יא מרחיקין את האילן מן הבור עשרים וחמשה אמה.  
ובחרוב ובשקמה חמשים אמה. בין מלמעלה בין מן  
הצד. אם הבור קדמה קוצץ ונותן דמים. ואם האילן קדם  
לא יקוצץ. ספק זה קדם וספק זה לא יקוצץ. רבי יוסי  
אומר אף על פי שהבור קדם לאילן לא יקוצץ. שזה חופר  
בתוך שלו. וזה נוטע בתוך שלו:

יב לא יטע אדם אילן סמוך לשדה חבירו. אלא אם  
כן הרחיק ממנו ארבע אמות. אחד גפנים ואחד כל  
אילן. היה גדר בנתיים. זה סומך לגדר מכאן. וזה סומך  
לגדר מכאן. היו שרשיו יוצאים לתוך של חבירו. מעמיק

שְׁלֹשָׁה טַפָּחִים כְּדֵי שֶׁלֹּא יַעֲכֹב אֶת הַמַּחְרִישָׁה. הִיא  
חוֹפֵר בּוֹר שֵׁיחַ וּמַעֲרָה. קוֹצֵץ וְיֹרֵד וְהַעֲצִים שָׁלוּ:

י' אֵילָן שֶׁהוּא נוֹטֶה לְשֹׁדֵה חֲבִירוֹ. קוֹצֵץ מִלֹּא הַמַּרְדֵּעַ עַל  
גְּבִי הַמַּחְרִישָׁה. וּבַחֲרוֹב וּבַשְּׁקָמָה כִּנְגֵד הַמְשַׁקְלֶת. בֵּית  
הַשְּׁלַחִין כָּל הָאֵילָן כִּנְגֵד הַמְשַׁקְלֶת. אֲבָא שְׁאוּל אוֹמֵר כָּל  
אֵילָן סָרֵק כִּנְגֵד הַמְשַׁקְלֶת:

י" אֵילָן שֶׁהוּא נוֹטֶה לְרִשּׁוֹת הָרַבִּים. קוֹצֵץ כְּדֵי שֶׁיִּהְיֶה גָמֵל  
עוֹבֵר וְרוֹכְבוֹ. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר גָּמֵל טָעוֹן פֶּשֶׁתָּן. אוֹ חֲבִילִי  
זְמוֹרוֹת. רַבִּי שִׁמְעוֹן אוֹמֵר כָּל הָאֵילָן כִּנְגֵד הַמְשַׁקְלֶת מִפְּנֵי  
הַטְּמָאָה:

### פרק ג

חֲזָקָת הַבָּתִּים וְהַבּוֹרוֹת. וְהַשִּׁיחִין וְהַמַּעֲרוֹת וְהַשּׁוֹבְכוֹת.  
וְהַמַּרְחֲצָאוֹת וּבֵית הַבָּדִים. וּבֵית הַשְּׁלַחִין וְהָעֲבָדִים.  
וְכָל שֶׁהוּא עוֹשֶׂה פִּירוֹת תְּדִיר. חֲזָקָתָן שְׁלֹשׁ שָׁנִים מִיּוֹם  
לְיוֹם. שְׁדָה הַבַּעַל. חֲזָקָתָה שְׁלֹשׁ שָׁנִים וְאִינָה צְרִיכָה  
מִיּוֹם לְיוֹם. רַבִּי יִשְׁמַעֵאל אוֹמֵר שְׁלֹשָׁה חֳדָשִׁים בְּרֵאשׁוֹנָה  
וּשְׁלֹשָׁה בְּאַחֲרוֹנָה. וּשְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשׁ בְּאֶמְצַע. הָרִי  
שְׂמוֹנָה עָשָׂר חֳדָשׁ. רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר חֳדָשׁ בְּרֵאשׁוֹנָה.  
וְחֳדָשׁ בְּאַחֲרוֹנָה. וּשְׁנַיִם עָשָׂר חֳדָשׁ בְּאֶמְצַע. הָרִי אַרְבַּעַה  
עָשָׂר חֳדָשׁ. אָמַר רַבִּי יִשְׁמַעֵאל בִּמָּה דְּבָרִים אָמוּרִים  
בְּשָׁדָה לְבָן. אֲבָל בְּשָׁדָה אֵילָן כָּנֵס אֶת תְּבוּאָתוֹ. מִסֵּק  
אֶת זִיתָיו. כָּנֵס אֶת קִיצוֹ. הָרִי אֵלּוּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים:

<sup>ב</sup> שלש ארצות לחזקה: יהודה ועבר הירדן והגליל. ה'יה ביהודה. והחזיק בגליל. בגליל והחזיק ביהודה. אינה חזקה עד שיהא עמו במדינה. אמר רבי יהודה לא אמרו שלש שנים. אלא כדי שיהא באספמ'א. ויחזיק שנה. וילכו ויודיעוהו שנה. ויבא לשנה אחרת:

<sup>ג</sup> כל חזקה שאין עמה טענה. אינה חזקה. כיצד. אמר לו מה אתה עושה בתוך שלי. והוא אמר לו שלא אמר לי אדם דבר מעולם. אינה חזקה. שמכרת לי. שנתת לי במתנה. אביך מכרה לי. אביך נתנה לי במתנה. הרי זו חזקה. והבא משום ירושה. אינו צריך טענה. האומנין והשותפין והאריסין והאפוטרופין. אין להם חזקה. אין לאיש חזקה בנכסי אשתו. ולא לאשה חזקה בנכסי בעלה. ולא לאב בנכסי הבן. ולא לבן בנכסי האב. במה דברים אמורים במחזיק. אבל בנותן מתנה. והאחין שחלקו. והמחזיק בנכסי הגר. נעל וגדר ופרץ כל שהוא. הרי זו חזקה:

<sup>ד</sup> היו שנים מעידין אותו. שאכלה שלש שנים. ונמצאו זוממין משלמין לו את הכל. שנים בראשונה. ושנים בשניה. ושנים בשלישית. משלשין ביניהם. שלשה אחים ואחד מצטרף עמהם. הרי אלו שלש עדויות. והן עדות אחת (להזמה):

ה אלו דברים שיש להן חזקה. ואלו דברים שאין להן חזקה. היה מעמיד בהמה בחצר. תנור וכירים וריחים. ומגדל תרנגולין ונותן זבלו בחצר. אינה חזקה. אבל עשה מחיצה לבהמתו גבוהה עשרה טפחים. וכן לתנור. וכן לכירים. וכן לריחים. הכניס תרנגולין לתוך הבית. ועשה מקום לזבלו. עמוק שלשה או גבוה שלשה. הרי זו חזקה:

י המרזב אין לו חזקה. ויש למקומו חזקה. המזחילה יש לה חזקה. סלם המצרי אין לו חזקה. ולצורי יש לו חזקה. חלון המצרית אין לה חזקה. ולצורית יש לה חזקה. אי זו היא חלון המצרית. כל שאין ראשו של אדם יכול לכנס לתוכה. רבי יהודה אומר אם יש לה מלבן. אף על פי שאין ראשו של אדם יכול לכנס לתוכה. הרי זו חזקה. היז עד טפח יש לו חזקה. ויכול למחות. פחות מטפח אין לו חזקה. ואין יכול למחות:

י לא יפתח אדם חלונותיו לחצר השותפין. לקח בית בחצר אחרת. לא יפתחנה לחצר השותפין. בנה עליה על גבי ביתו. לא יפתחנה לחצר השותפין. אלא אם רצה בונה את החדר לפנים מביתו ובונה עליה על גבי ביתו. ופותחה לתוך ביתו. לא יפתח אדם לחצר השותפין פתח כנגד פתח. וחלון כנגד חלון. היה קטן לא יעשנו גדול. אחד לא יעשנו שנים. אבל פותח הוא לרשות הרבים פתח כנגד פתח. וחלון כנגד חלון. היה קטן עושה אותו גדול. אחד עושה אותו שנים:

ח אין עושין חלל תחת רשות הרבים. בורות שיחין ומערות. רבי אליעזר מתיר כדי שתהא עגלה מהלכת. וטעונה אבנים. אין מוציאין זיזין וגזזטראות לרשות הרבים. אלא אם רצה כונס לתוך שלו ומוציא. לקח חצר ובה זיזין וגזזטראות הרי זו בחזקתה:

## פרק ד

המוכר את הבית. לא מכר את היציע. ואף על פי שהיא פתוחה לתוכו. ולא את החדר שלפנים ממנו. ולא את הגג. בזמן שיש לו מעקה גבוה עשרה טפחים. רבי יהודה אומר אם יש לו צורת פתח. אף על פי שאינו גבוה עשרה טפחים. אינו מכור:

ב לא את הבור ולא את הדות. אף על פי שכתב לו עמקא ורומא. וצריך לקח לו דרך דברי רבי עקיבא. וחכמים אומרים אינו צריך לקח לו דרך. ומודה רבי עקיבא בזמן שאמר לו חוץ מאלו שאינו צריך לקח לו דרך. מכרן לאחר. רבי עקיבא אומר אינו צריך לקח לו דרך וחכמים אומרים צריך לקח לו דרך:

ג המוכר את הבית. מכר את הדלת. אבל לא את המפתח. מכר את המכתשת הקבועה. אבל לא את המטלטלת. מכר את האצטרובל אבל לא את הקלת. ולא את התנור ולא את הפירים. בזמן שאמר לו הוא וכל מה שבתוכו. הרי כלן מכורין:

י המזכר את החצר. מכר בתים בורות שיחין ומערות. אבל לא את המטלטלין. בזמן שאמר לו היא וכל מה שבתוכה. הרי כלן מכורין. בין כך ובין כך לא מכר את המרחץ ולא את בית הבד שבתוכה. רבי אליעזר אומר המזכר את החצר. לא מכר אלא אוירה של חצר:

ה המזכר את בית הבד. מכר את הים ואת הממל. ואת הבתולות. אבל לא מכר את העכירין. ואל הגלגל. ואת הקורה. ובזמן שאמר לו הוא וכל מה שבתוכו. הרי כלן מכורין. רבי אליעזר אומר המזכר את בית הבד מכר את הקורה:

י המזכר את המרחץ. לא מכר את הנסרים. ואת הספספלים. ואת הוילאות. בזמן שאמר לו הוא וכל מה שבתוכו. הרי כלן מכורין. בין כך ובין כך לא מכר את המגורות של מים ולא את אוצרות של עצים:

י המזכר את העיר מכר בתים. בורות שיחין ומערות. מרחצאות ושוככות. ובית הבדין ובית השלחין. אבל לא את המטלטלין. ובזמן שאמר לו היא וכל מה שבתוכה. אפילו היו בה בהמה ועבדים. הרי כלן מכורין. רבן שמעון בן גמליאל אומר המזכר את העיר מכר את הסנטר:

ה המזכר את השדה. מכר את האבנים שהם לצרכו. ואת הקנים שבבכרם שהם לצרכו. ואת התבואה שהיא



מִחֲבֶרֶת לְקַרְקַע. וְאֵת מְחִיצַת הַקְּנִים שֶׁהִיא פְּחוּתָה  
מִבֵּית רוֹבַע. וְאֵת הַשּׁוּמְרָה שְׁאִינָה עֲשׂוּיָה בְּטִיט. וְאֵת  
הַחֲרוּב שְׁאִינוֹ מִרְכָּב. וְאֵת בְּתוּלַת הַשְּׁקָמָה:

ט אָבֵל לֹא מָכַר. לֹא אֵת הָאֲבָנִים שְׁאִינָם לְצָרְכוֹ. וְלֹא  
אֵת הַקְּנִים שֶׁבְּכֶרֶם שְׁאִינָן לְצָרְכוֹ. וְלֹא אֵת הַתְּבוּאָה  
שֶׁהִיא תְּלוּשָׁה מִן הַקַּרְקַע. בְּזִמָּן שֶׁאָמַר לוֹ הִיא וְכָל מָה  
שֶׁבְּתוֹכָהּ. הָרִי כָּלֹן מְכוּרִין. בֵּין כֶּךָ וּבֵין כֶּךָ לֹא מָכַר לֹא אֵת  
מְחִיצַת הַקְּנִים שֶׁהִיא בֵּית רֹבַע. וְלֹא אֵת הַשּׁוּמְרָה שֶׁהִיא  
עֲשׂוּיָה בְּטִיט. וְלֹא אֵת הַחֲרוּב הַמִּרְכָּב. וְלֹא אֵת סֵדֵן  
הַשְּׁקָמָה. וְלֹא אֵת הַבּוֹר וְלֹא אֵת הַגֶּת. וְלֹא אֵת הַשּׁוּבָךְ.  
בֵּין חֲרָבִין בֵּין שְׁלָמִים וְצָרִיד לִקַּח לוֹ דֶּרֶךְ דְּבָרֵי רַבִּי  
עֲקִיבָא. וְחֲכָמִים אוֹמְרִים אֵינוֹ צָרִיד. וּמוֹדָה רַבִּי עֲקִיבָא  
בְּזִמָּן שֶׁאָמַר לוֹ חוּץ מֵאלוֹ שְׁאִינוֹ צָרִיד לִקַּח לוֹ דֶּרֶךְ.  
מִכֶּרֶן לְאַחֵר רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר אֵינוֹ צָרִיד לִקַּח לוֹ דֶּרֶךְ.  
וְחֲכָמִים אוֹמְרִים צָרִיד לִקַּח לוֹ דֶּרֶךְ. בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים  
בְּמוֹכֵר. אָבֵל בְּנוֹתָן מִתְּנָה נוֹתֵן אֵת כָּלָם. הָאֲחִין שֶׁחִלְקוּ.  
זָכוּ בַשָּׂדֶה זָכוּ בְּכָלָם. הַמְּחִזִּיק בְּנִכְסֵי הַגֵּר. הַחֲזִיק בַשָּׂדֶה  
הַחֲזִיק בְּכָלָם. הַמְּקַדֵּשׁ אֵת הַשָּׂדֶה הַקָּדִישׁ אֵת כָּלָם. רַבִּי  
שִׁמְעוֹן אוֹמֵר הַמְּקַדֵּשׁ שָׂדֶה לֹא הַקָּדִישׁ אֲלֵא אֵת הַחֲרוּב  
הַמִּרְכָּב וְאֵת סֵדֵן הַשְּׁקָמָה:

## פרק ה

המוֹכֵר אֶת הַסְּפִינָה. מָכַר אֶת הַתֶּרֶן. וְאֶת הַנֵּס. וְאֶת  
הָעוֹגִין. וְאֶת כָּל הַמְּנַהֲיִין אוֹתָהּ. אֲבָל לֹא  
מָכַר לֹא אֶת הָעֶבְדִּים. וְלֹא אֶת הַמְּרֻצּוֹפִין. וְלֹא אֶת  
הָאֲנִיתִיקִי. וּבִזְמַן שֶׁאָמַר לוֹ הִיא וְכָל מֶה שֶׁבְּתוֹכָהּ. הָרִי  
כָּלֶן מְכוּרִין. מָכַר אֶת הַקְּרוֹן. לֹא מָכַר אֶת הַפְּרָדוֹת. מָכַר  
אֶת הַפְּרָדוֹת. לֹא מָכַר אֶת הַקְּרוֹן. מָכַר אֶת הָעֶמֶד. לֹא  
מָכַר אֶת הַבֶּקֶר. מָכַר אֶת הַבֶּקֶר. לֹא מָכַר אֶת הָעֶמֶד.  
רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר הַדָּמִים מוֹדִיעִין. בִּיצֵד. אָמַר לוֹ מְכוּר  
לִי עֶמֶד בְּמֵאֲתַיִם זוֹז. הַדֶּבֶר יְדוּעַ שֶׁאֵין הָעֶמֶד בְּמֵאֲתַיִם  
זוֹז. וְחֻכְמִים אוֹמְרִים אֵין הַדָּמִים רְאִיָּה:

<sup>ב</sup> הַמוֹכֵר אֶת הַחֲמוֹר. לֹא מָכַר בָּלִיו. נָחוּם הַמְּדִי אוֹמֵר  
מָכַר בָּלִיו. רַבִּי יְהוּדָה אוֹמֵר פְּעָמִים מְכוּרִין וּפְעָמִים אֵינָן  
מְכוּרִין. בִּיצֵד. הִיא חֲמוֹר לִפְנֵי וְכָלִיו עָלָיו. וְאָמַר לוֹ מְכוּר  
לִי חֲמוֹרָךְ זֶה. הָרִי כָּלִיו מְכוּרִין. חֲמוֹרָךְ הוּא אֵין בָּלִיו  
מְכוּרִין:

<sup>ג</sup> (הַמוֹכֵר אֶת הַחֲמוֹר. מָכַר אֶת הַסִּיחַ. מָכַר אֶת הַפָּרָה.  
לֹא מָכַר אֶת בְּנֵהּ. מָכַר אֶשְׁפָּה. מָכַר זִבְלָה. מָכַר בּוֹר מְכוּר  
מִימִיו) מָכַר כּוֹרֶת מָכַר דְּבוּרִים. מָכַר שׁוֹבֵךְ מָכַר יוֹגִים.  
הַלּוֹקֵחַ פִּירוֹת שׁוֹבֵךְ מִחֲבִירוֹ. מִפְּרִיחַ בְּרִיכָה רֹאשׁוֹנָה.  
פִּירוֹת כּוֹרֶת נוֹטֵל שְׁלֵשָׁה נְחִילִין וּמִסְרָס. חֲלוֹת דָּבֵשׁ  
מִנִּיחַ שְׁתֵּים חֲלוֹת. יִיתִים לְקוֹץ. מִנִּיחַ שְׁתֵּי גְרוּפִיּוֹת:

י הקונה שתי אילנות בתוך שדה חבירו. הרי זה לא קנה קרקע. רבי מאיר אומר קנה קרקע. הגדילו לא ישפה. והעולה מן הגזע שלו. ומן השרשים של בעל הקרקע. ואם מתו אין לו קרקע. קנה שלשה קנה קרקע. הגדילו ישפה. והעולה מן הגזע ומן השרשין שלו. ואם מתו יש לו קרקע:

ה המוכר את הראש בבהמה גסה לא מכר את הרגלים. מכר את הרגלים לא מכר את הראש. מכר את הקנה. לא מכר את הכבד. מכר את הכבד לא מכר את הקנה. אבל בדקה. מכר את הראש מכר את הרגלים. מכר את הרגלים. לא מכר את הראש. מכר את הקנה. מכר את הכבד. מכר את הכבד. לא מכר את הקנה:

י ארבע מדות במוכרין. מכר לו חטים יפות ונמצאו רעות. הלוקח יכול לחזור בו. רעות ונמצאו יפות. המוכר יכול לחזור בו. רעות ונמצאו רעות. יפות ונמצאו יפות. אין אחד מהם יכול לחזור בו. שחמתית ונמצאת לבנה. לבנה ונמצאת שחמתית. טעים של זית ונמצאו של שקמה. של שקמה ונמצאו של זית. זין ונמצאת חמץ. חמץ ונמצא זין. שניהם יכולין לחזור בהן:

י המוכר פירות לחבירו. משך ולא מדד קנה. מדד ולא משך לא קנה. אם היה פקח. שוכר את מקומן. הלוקח

פֶּשֶׁתָּן מִחֲבִירוֹ. הָרִי זֶה לֹא קָנָה. עַד שְׁיִטְלִטְלֻנוּ מִמָּקוֹם לְמָקוֹם. וְאִם הָיָה בְּמַחְבֵּר לְקִרְקַע. וְתִלַּשׁ כָּל שֶׁהוּא קָנָה:

ח המוזכר יין ושמן לחבירו. והוקרו או שהוזלו. אם עד שלא נתמלאת המדה. למוזכר. משנתמלאת המדה ללוקח. ואם היה סרסור ביניהן. נשברה החבית נשברה לסרסור. וחייב להטיף לו שלש טפין. הרבינה ומיצה הרי הוא של מוזכר. והחנוני אינו חייב להטיף שלש טפין. רבי יהודה אומר ערב שבת עם חשכה פטור:

ט השולח את בנו אצל חנוני (ופגדיון בידו.) ומדד לו באיסר שמן. ונתן לו את האיסר. שבר את הצלוחית ואבד את האיסר. חנוני חייב. רבי יהודה פוטר שעל מנת כן שלחו. ומודים חכמים לרבי יהודה. בזמן שהצלוחית ביד התינוק. ומדד החנוני לתוכה. חנוני פטור:

י הסיטון מקנח מדותיו אחת לשלשים יום. ובעל הבית אחת לשנים עשר חדש. רבן שמעון בן גמליאל אומר. חלוף הדברים. החנוני מקנח מדותיו פעמים בשבת. וממחה משקלוותיו פעם אחת בשבת ומקנח מאזנים על כל משקל ומשקל:

יא אמר רבן שמעון בן גמליאל במה דברים אמורים בלח. אבל ביבש אינו צריך. וחייב להכריע לו טפח. היה שוקל לו עין בעין. נותן לו גירומיו אחד לעשרה בלח ואחד מעשרים ביבש. מקום שנהגו למוד בדקה. לא

יְמוּד בַּגֶּסֶה · בַּגֶּסֶה לֹא יְמוּד בִּדְקָה · לְמַחֹק לֹא יִגְדֹּשׁ ·  
לְגִדּוֹשׁ לֹא יִמְחוֹק:

## פרק ו

**הַמוֹכֵר פִּירוֹת לַחֲבִירוֹ · וְלֹא צָמְחוּ · וְאֶפִּילוּ זָרַע פֶּשֶׁתָּן**  
**אֵינוֹ חַיֵּב בְּאַחֲרֵיוֹתָן · רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גָּמְלִיאֵל**  
**אוֹמֵר זֶרְעוֹנִי גָּנָה שְׁאֵינָן נֹאכְלִים חַיֵּב בְּאַחֲרֵיוֹתָן:**

<sup>ב</sup> **הַמוֹכֵר פִּירוֹת לַחֲבִירוֹ · הָרִי זֶה מְקַבֵּל עָלָיו רוֹבֵעַ טֶנֶפֶת**  
**לְסֵאָה · תֵּאֲנִים מְקַבֵּל עָלָיו עֶשֶׂר מִתְּלָעוֹת לַמָּאָה · מִרְתֵּף**  
**שֶׁל יֵין · מְקַבֵּל עָלָיו עֶשֶׂר קוֹסָסוֹת לַמָּאָה · קִנְקֵנִים בְּשָׂרוֹן ·**  
**מְקַבֵּל עָלָיו עֶשֶׂר פּוֹסְטִיאוֹת לַמָּאָה:**

<sup>ג</sup> **הַמוֹכֵר יֵין לַחֲבִירוֹ וְהַחֲמִיץ · אֵינוֹ חַיֵּב בְּאַחֲרֵיוֹתָיו · וְאִם**  
**יָדוּעַ שְׁיִינֹה מִחֲמִיץ · הָרִי זֶה מְקַח טָעוֹת · וְאִם אָמַר לוֹ יֵין**  
**מִבָּשָׂם אֲנִי מוֹכֵר לָךְ · חַיֵּב לְהַעֲמִיד לוֹ עַד הַעֲצָרָתוֹ · וַיִּשָּׁן ·**  
**מִשָּׁל אֲשֶׁתְּקֵד · וּמִיוֹשָׁן · מִשָּׁל שְׁלֹשׁ שָׁנִים:**

<sup>ד</sup> **הַמוֹכֵר מְקוֹם לַחֲבִירוֹ (לְבָנוֹת לוֹ בֵּית · ) וְכֵן הַמְּקַבֵּל**  
**מִחֲבִירוֹ לְבָנוֹת לוֹ בֵּית הַתְּנֹנֹת לְבָנוֹ · וּבֵית אֲלֻמְנוֹת לְבָתּוֹ ·**  
**בוֹנֶה אַרְבַּע אַמּוֹת עַל שֵׁשׁ · דְּבָרֵי רַבִּי עֲקִיבָא · רַבִּי**  
**יִשְׁמַעֲלֵאל אוֹמֵר רֶפֶת בֶּקֶר הִיא זֹאת · הַרוֹצֶה לַעֲשׂוֹת רֶפֶת**  
**בֶּקֶר בּוֹנֶה אַרְבַּע אַמּוֹת עַל שֵׁשׁ · בֵּית קָטָן שֵׁשׁ עַל שְׁמוֹנֶה ·**  
**גָּדוֹל שְׁמוֹנֶה עַל עֶשֶׂר · טַרְקָלִין עֶשֶׂר עַל עֶשֶׂר · רוֹמוֹ**

כַּחֲצִי אַרְבּוֹ. וְכַחֲצִי רַחְבּוֹ. רֹאֵיהּ לְדַבֵּר הֵיכַל וְכוּתְלָיו. רַבֵּן  
שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר הַכֹּל כַּבֵּנָן הֵהֵכַל:

ה' מִי שֵׁישׁ לוֹ בּוֹר לַפָּנִים מִבֵּיתוֹ שֶׁל חֲבִירוֹ. נִכְנָס בְּשָׁעָה  
שְׁדֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִים. וְיוֹצֵא בְּשָׁעָה שְׁדֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם  
יוֹצְאִין. וְאֵינוֹ מִכְנִיס בְּהִמָּתּוֹ וּמִשְׁקָה מְבוֹרוֹ. אֲלֵא מִמְּלֵא  
וּמִשְׁקָה מִבְּחוּץ. זֶה עוֹשֶׂה לוֹ פּוֹתַחַת וְזֶה עוֹשֶׂה לוֹ  
פּוֹתַחַת:

י' מִי שֵׁישׁ לוֹ גִּנָּה לַפָּנִים מִגִּנָּתוֹ שֶׁל חֲבִירוֹ. נִכְנָס בְּשָׁעָה  
שְׁדֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם נִכְנָסִים. וְיוֹצֵא בְּשָׁעָה שְׁדֶּרֶךְ בְּנֵי אָדָם  
יוֹצְאִין. וְאֵינוֹ מִכְנִיס לְתוֹכָהּ תִּגְרִין. וְלֹא יִכְנֹס מִתּוֹכָהּ  
לְתוֹךְ שָׂדֶה אַחֲרֶת. וְהַחֲיִצּוֹן זוֹרֵעַ אֶת הַדֶּרֶךְ. נִתְּנוּ לוֹ  
דֶּרֶךְ מִן הַצֵּד מִדַּעַת שְׁנֵיהֶן נִכְנָס בְּשָׁעָה שֶׁהוּא רוֹצֶה.  
וְיוֹצֵא בְּשָׁעָה שֶׁהוּא רוֹצֶה. וּמִכְנִיס לְתוֹכָהּ תִּגְרִין. וְלֹא  
יִכְנֹס מִתּוֹכָהּ לְתוֹךְ שָׂדֶה אַחֲרֶת. וְזֶה וְזֶה אֵינָם רִשָּׁאִים  
לְזִרְעָה:

י' מִי שֶׁהֵיטָה דֶּרֶךְ הָרַבִּים עוֹבֶרֶת בְּתוֹךְ שָׂדֶהוּ. נִטְלָה וְנִתְּן  
לָהֶם מִן הַצֵּד מֶה שֶׁנָּתַן נִתְּן. וְשָׁלוּ לֹא הִגִּיעוּ. דֶּרֶךְ הַיְחִיד  
אַרְבַּע אַמּוֹת. דֶּרֶךְ הָרַבִּים שֵׁשׁ עָשָׂרָה אַמָּה. דֶּרֶךְ הַמָּלָךְ  
אֵין לָהּ שִׁיעוֹר. דֶּרֶךְ הַקֶּבֶר אֵין לָהּ שִׁיעוֹר. הַמַּעֲמָד דִּינִי  
צְפוּרֵי אָמְרוּ. בֵּית אַרְבָּעָה קַבִּין:

ח' הַמוֹכֵר מָקוֹם לְחֲבִירוֹ לַעֲשׂוֹת לוֹ קֶבֶר. וְכֵן הַמְּקַבֵּל  
מִחֲבֵרוֹ לַעֲשׂוֹת לוֹ קֶבֶר. עוֹשֶׂה תּוֹכָהּ שֶׁל מַעֲרָה אַרְבַּע

אֲמוֹת עַל שֵׁשׁ וּפּוֹתַח לְתוֹכָהּ שְׁמוֹנָה כּוּכִין וְשִׁלְשָׁה מִכָּאן  
 וְשִׁלְשָׁה מִכָּאן וּשְׁנַיִם כְּנָגֶדָן וְהַכּוֹכִין אֶרְבֵּן אֶרְבַּע אֲמוֹת  
 וְרוֹמֵן שְׁבַעַה וְרַחֲבָן שֵׁשָׁה רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר עוֹשֶׂה תוֹכָה  
 שֶׁל מַעֲרָה שֵׁשׁ אֲמוֹת עַל שְׁמוֹנָה וּפּוֹתַח לְתוֹכָה שִׁלְשָׁה  
 עָשָׂר כּוּד אֶרְבַּעַה מִכָּאן וְאַרְבַּעַה מִכָּאן וְשִׁלְשָׁה מִכְּנָגֶדָן  
 וְאַחַד מִיָּמִין הַפֶּתַח וְאַחַד מִן הַשְּׂמָאל וְעוֹשֶׂה חֲצֵר עַל  
 פִּי הַמַּעֲרָה שֵׁשׁ עַל שֵׁשׁ כְּמֵלֵא הַמָּטָה (וְקוֹבְרִיהָ) וּפּוֹתַח  
 לְתוֹכָה שְׁתֵּי מַעֲרוֹת אַחַת מִכָּאן וְאַחַת מִכָּאן רַבִּי שְׁמַעוֹן  
 אוֹמֵר אֶרְבַּע לְאַרְבַּע רּוֹחוֹתֶיהָ רַבֵּן שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל  
 אוֹמֵר הַכֹּל לְפִי הַסֵּלַע:

## פרק ז

הָאוֹמֵר לְחַבִּירוֹ בֵּית כּוֹר עָפָר אֲנִי מוֹכֵר לָךְ הֵיוּ  
 שֵׁם נִקְעִים עֲמוּקִים עֲשָׂרָה טַפָּחִים אוֹ סִלְעִים  
 גְּבוּהִים עֲשָׂרָה טַפָּחִים אֵינָן נִמְדָּדִין עֲמָה פָּחוֹת מִכָּאן  
 נִמְדָּדִין עֲמָה וְאִם אָמַר לוֹ כְּבֵית כּוֹר עָפָר אֲפִילוֹ הֵיוּ שֵׁם  
 נִקְעִים עֲמוּקִים יוֹתֵר מֵעֲשָׂרָה טַפָּחִים אוֹ סִלְעִים גְּבוּהִים  
 יוֹתֵר מֵעֲשָׂרָה טַפָּחִים הֲרִי אֵלָיו נִמְדָּדִין עֲמָה:

<sup>א</sup> בֵּית כּוֹר עָפָר אֲנִי מוֹכֵר לָךְ מִדָּה בְּחֶבֶל פָּתַח כָּל שֶׁהוּא  
 יִנָּכֶה הוֹתִיר כָּל שֶׁהוּא יַחֲזִיר אִם אָמַר הֵן חֶסֶר הֵן יוֹתֵר  
 אֲפִילוֹ פָּתַח רִבַּע לְסָאָה אוֹ הוֹתִיר רִבַּע לְסָאָה הִגִּיעוּ  
 יוֹתֵר מִכָּאן יַעֲשֶׂה חֶשְׁבוֹן מֶה הוּא מַחֲזִיר לוֹ מְעוֹת וְאִם  
 רָצָה מַחֲזִיר לוֹ קֶרְקַע וְלָמָּה אָמְרוּ מַחֲזִיר לוֹ מְעוֹת לִיפּוֹת

כחו של מוכר. שאם שייר בשדה בית תשעה קבין ובגנה בית חצי קב. וכדברי רבי עקיבא בית רבע. מחזיר לו את הקרקע. ולא את הרבע בלבד הוא מחזיר לו. אלא את כל המותר:

ג מדה בחבל אני מוכר לך הן חסר והן יתר. בטל הן חסר הן יתר את מדה בחבל. הן חסר הן יתר מדה בחבל. בטל מדה בחבל את הן חסר הן יתר. דברי בן ננס. בסימניו ובמצריו. פחות משתות הגיעו. עד שתות ינפה:

ד האומר לחבירו חצי שדה אני מוכר לך משמנין ביניהן ונוטל חצי שדהו. חציה בדרום אני מוכר לך. משמנין ביניהן ונוטל חציה בדרום. והוא מקבל עליו מקום הגדר. וחרין ובן חרין. וכמה הוא חרין ששה טפחים ובן חרין שלשה:

#### פרק ח

יש נוחלין ומנחילין. ויש נוחלין ולא מנחילין. מנחילין ולא נוחלין. לא נוחלין ולא מנחילין. ואלו נוחלין ומנחילין. האב את הבנים. והבנים את האב. והאחין מן האב נוחלין ומנחילין. האיש את אמו. והאיש את אשתו. ובני אחיות נוחלין ולא מנחילין. האשה את בניה. והאשה את בעלה ואחי האם. מנחילין ולא נוחלין. והאחין מן האם לא נוחלין ולא מנחילין:



ב סֵדֶר נִחְלוֹת כִּךְ הוּא אִישׁ כִּי יָמוּת וּבֵן אֵין לוֹ וְהַעֲבֵרְתָּם  
אֶת נִחְלָתוֹ לְבֵתוֹ בֶּן קוֹדֶם לְבֵת וְכָל יוֹצְאֵי יִרְכּוּ שָׁל בֶּן  
קוֹדֶמִין לְבֵת בֵּת קוֹדֶמֶת לְאַחִין וְכָל יוֹצְאֵי יִרְכּוּ שָׁל בֵּת  
קוֹדֶמִין לְאַחִין אַחִין קוֹדֶמִין לְאַחֵי הָאָב וְכָל יוֹצְאֵי יִרְכּוּ  
שָׁל אַחִין קוֹדֶמִין לְאַחֵי הָאָב זֶה הַכָּל כָּל הַקּוֹדֶם בְּנִחְלָה  
יוֹצְאֵי יִרְכּוּ קוֹדֶמִין וְהָאָב קוֹדֶם לְכָל יוֹצְאֵי יִרְכּוּ:

ג בָּנוֹת צִלְפָּחֶד נָטְלוּ שְׁלֹשָׁה חֻלְקִים בְּנִחְלָה חֵלֶק אַבְיָהֶן  
שְׁהִיָּה מִיוֹצְאֵי מִצְרַיִם וְחֻלְקוֹ עִם אָחִיו בְּנִכְסֵי חֶפֶר וְשְׁהִיָּה  
בְּכוֹר נוֹטֵל שְׁנֵי חֻלְקִים:

ד אֶחָד הֵבֶן וְאֶחָד הִבֵּת בְּנִחְלָה אֵלָא שְׁהֵבֶן נוֹטֵל פִּי שְׁנַיִם  
בְּנִכְסֵי הָאָב וְאֵינֹו נוֹטֵל שְׁנַיִם בְּנִכְסֵי הָאֵם וְהַבָּנוֹת גְּזוּנוֹת  
מִנְכָּסֵי הָאָב וְאֵינֶן גְּזוּנוֹת מִנְכָּסֵי הָאֵם:

ה הָאוֹמֵר אִישׁ פְּלוֹנִי בְּנִי בְּכוֹר לֹא יִטּוֹל פִּי שְׁנַיִם אִישׁ  
פְּלוֹנִי בְּנִי לֹא יִירֶשׁ עִם אָחִיו לֹא אָמַר כָּלוּם שְׁהִתְנָה עַל  
מָה שְׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה הַמְּחַלֵּק נִכְסִיו לְבָנָיו עַל פִּיו רַבָּה  
לְאֶחָד וּמֵיַעַט לְאֶחָד וְהַשּׁוֹה לָהֶן אֶת הַבְּכוֹר דִּבְרִיו קִיָּמִין  
וְאִם אָמַר מִשּׁוּם יִירוּשָׁה לֹא אָמַר כָּלוּם כָּתַב בֵּין בְּתֻחָלָה  
בֵּין בְּאַמְצַע בֵּין בְּסוֹף מִשּׁוּם מִתְּנָה דִּבְרִיו קִיָּמִין הָאוֹמֵר  
אִישׁ פְּלוֹנִי יִירְשֵׁנִי בְּמָקוֹם שִׁישׁ בֵּת בֵּתִי תִירְשֵׁנִי בְּמָקוֹם  
שִׁישׁ בֶּן לֹא אָמַר כָּלוּם שְׁהִתְנָה עַל מָה שְׁכָּתוּב בַּתּוֹרָה  
רַבִּי יוֹחָנָן בֶּן בְּרוּקָא אוֹמֵר אִם אָמַר עַל מִי שֶׁהוּא רָאוּי  
לִירוּשָׁה דִּבְרִיו קִיָּמִין וְעַל מִי שֶׁאֵין רָאוּי לִירוּשָׁה אֵין

דְּבָרָיו קִיָּמִין. הַכּוֹתֵב אֶת נִכְסָיו לְאַחֵרִים. וְהֵנִיחַ אֶת בְּנָיו.  
 מִה שֶׁעָשָׂה עָשׂוּי (אֲבָל) אֵין רוּחַ חֲכָמִים נוֹחָה הֵימָנוּ. רַבֵּן  
 שְׁמַעוֹן בֶּן גַּמְלִיאֵל אוֹמֵר אִם לֹא הָיוּ בָנָיו נוֹהֲגִין כְּשׁוֹרָה  
 זְכוּר לְטוֹב:

יְהוֹמֵר זֶה בְּנֵי נַאֲמָן. זֶה אָחִי אֵינוּ נַאֲמָן. וְנוֹטֵל עֲמוֹ  
 בְּחֶלְקוֹ. מֵת יַחְזְרוּ נִכְסִים לְמִקְוֵמָן. נִפְּלוּ לוֹ נִכְסִים מִמָּקוֹם  
 אַחֵר יִירָשׁוּ אָחִיו עֲמוֹ. מִי שֶׁמֵּת וְנִמְצְאָת דִּיתִיקִי קְשׁוּרָה  
 עַל יָרְכוֹ. הָרִי זֶה אֵינָה כָּלוּם. זָכָה בָּהּ לְאַחֵד. בֵּין מִן  
 הַיּוֹרְשִׁין. בֵּין שְׁאֵינֶן מִן הַיּוֹרְשִׁין. דְּבָרָיו קִיָּמִין:

אחר השלמת כל מסכתא ומסכתא יאמר זה שלש פעמים

ויועיל לשכחה בעזרת השם יתברך.

הדרן עלך מסכת (פלוני) והדרך עלן דעתן עלך מסכת (פלוני) ודעתך  
עלן לא נתנשי מינך מסכת (פלוני) ולא תתנשי מינן לא בעלמא הדין  
ולא בעלמא דאתי:

ואחר כך יאמר

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שתהא תורתך אומנותנו  
בעולם הזה ותהא עמנו לעולם הבא חנניה בר פפא רמי בר פפא  
נחמן בר פפא אחאי בר פפא אבא מרי בר פפא רפרס בר פפא  
רכיש בר פפא סרחב בר פפא אדא בר פפא דרו בר פפא:

הערב נא יי אלהינו את דברי תורתך בפינו ובפיפיות עמך בית  
ישראל ונהיה אנחנו כלנו וצאצאינו וצאצאי עמך בית ישראל יראי  
שםך ולומדי תורתך:

מאיבי תחכמי מצותך כי לעולם היא לי:

יהי לבי תמים בחקיך למען לא אבוש:

לעולם לא אשכח פקודיך כי בם חייתיני:

ברוך אתה יהוה למדי חקיך: